

G. I. GURDJIEFF

GELEN İYİLİĞİN HABERCİSİ

GELEN İYİLİĞİN HABERCİSİ

G.I. GURCİEF

GELEN İYİLİĞİN HABERCİSİ

Çağdaş İnsanlığa İlk Çağrı

**Çeviren
Ömer ÇAVUŞOĞLU**

Ruh ve Madde Yayınları

Kitabın Orjinal Adı
THE HERALD OF COMING GOOD

*Bu Kitabın Her Türlü Hakkı
Metapsişik Tetkikler
ve
İlmî Araştırmalar Derneği'ne
Aittir*

*Dernekten Yazılı İzin Alınmadan
Hiç Bir Alıntı Yapılamaz*

*Kapak Düzeni
Halûk ÖZDEN*

*Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları Tel: 143 18 14*

*Kapak ve Baskı
Bakış Ofset Tel: 522 89 90*

Genel Dağıtım
Meta Basım Yayın Sanayii ve Tic.Ltd.Şti.
Tel: 152 61 25

İstanbul 1990

Bir insan sırf meraktan değil, samimî ve ciddi olarak Gerçek Varlığa giden yol hakkında bilgi sahibi olmak ister ve kendisinden isteneni sonuna kadar başarıp birçok şey arasında ve ilk adımundan itibaren başkalarının da buna sahip olması için dolaylı yoldan yardım etmeye başlarsa, sadece bu hareketinden dolayı dahi, objektif ve gerçek iyiliğin açıklığa kavuşmasında katkıda bulunan esas bilginin temelini teşkil edeceği sonucuna varan uzun süreli deneysel açıklama ve çıkarımlarımdan kaynaklanan derin bir kanaatten ilham almak-tayım; deneysel açıklamaların yakın geleceği için niyetlen-diğim edebî tartışmalarım ve halk gösterilerim sayesinde ve sonuçta zamanımızın insanların şuuruna benim ve tarafsız olarak biraz düşünebilen "Tanrı-surelindeki" herkesin görü-şüne göre, kendilerini Tanrısal olarak adlandıran bütün ya-ratıkların şuurunda kaçınılmaz rehber ilkeler olarak davran-ması gereken, insanı hem içgüdüsel hem de düşünerek hare-kete sevkeden faktörü de doğal olarak içeren, kişinin kom-şusuna yardım etme ahlâkî zorunluluğunun açıkça farkına varmak şeklindeki böyle pek çok "psişik teşvik edici" faktör-lerin yavaşça sokulması sonucuna varmak için duyduğum ge-nel istekle canlandırılmış olarak, başlangıçta bana verilmiş olan, daha önce belirttiğim ve insanlığın toplum yaşamı için önemli olan psişik faktörün insan şuurunda oluşturulmasının başlatılması olan görevimi başarmış olarak, yayın listemin başında gelmesi düşünülen yazılarımdan bu birincisinin içe-riğini satmaya ve geniş kitlelere yaymaya karar verdim.

Bu sebeple, bir yandan, size benzeyen ve çeşitli sebeplerle imkânları sınırlı olan ortak Babamızın yaratıklarının bir ço-ğuna bu ilk kitapçığımı ücretsiz edinme fırsatını tanıma ar-zum, diğer yandan yazılarımdan bundan sonra yayınlanması ile ilgili belli plânlarımdan olması sebebiyle, bu kitapçığa belli bir fiyat koymayıp alıcıyı, 8 ile 108 Fransız Frankı arası bir ücret ödemesi konusunda serbest bırakmaya karar verdim.

Aynı zamanda, hayat hakkında günümüzde süregelen tartışmalara girmeksizin, bu ilk kitapçığımı edinen herkesten, burada eklenmiş olan "Kayıt Formu"nun ilgili paragraflarını doldurabilmesi için satıcı tarafından sorulacak üç soruya cevap vermelerini bilhassa rica ediyorum.

YAZAR

İLK PRATİK TAVSİYEM

Beni fikirlerim sebebiyle herhangi bir zamanda tanımış olan bütün okuyuculara, kendi tabiatları ve aynı zamanda düşünce ve duygularına konsantre olarak, kitapçığa eklenmiş olan sirküler mektubun içeriğindeki manayı kavrayana ve bu kitapçığa eklenmiş olan ve yazılarımın birinci serisinin edilmesinde yararı olacak "Kayıt Formu" ile tanışana kadar, bu ilk çağrıyı okumayı ertelemelerini tavsiye ederim.

G. I. GURCİEF

13 Eylül 1932, Salı
Café de la Paix
Paris

Etkinliğimden çıkan ve bugünle ilişkili birçok iyi tanımlanmış ve tamamen farklı faktörlerden oluşan oldukça orijinal ve benim için hatta rahatsız edici garip bir rastlantı beni zorlamakla kalmayıp aynı zamanda bugünü, daha uygun bir zamanı beklemeyi reddedip diğer şeyler arasında yazar olarak etkin olduğum dönemde tüm zamanımız insanlığına nakletmek istediğim yedi çağrıdan ilkinin açıklanmasına başlanması isteğiyle belirlememi ilham etmektedir.

Bu garip rastlantının özel tabiatını açıklamakla başlayacağım.

Öncelikle, yaklaşık on yıldır gece gündüz, yayınlanmasını tasarladığım genel bilgi kütlesinin her türlü parçasını ayrıntılarıyla açıklarken, ancak bugün bu amaç için hazırlanmış malzemenin bir ön derlemesini tamamlayabildim.

İkinci olarak, buna paralel olarak yayınlarımın başında gelmesi arzu edilen, son üç yıldır tamamlanmasıyla meşgul olduğum yazıların ilk serisini de tam olarak bugün bitirmiş bulunuyorum.

Üçüncü ve son olarak—bugün yirmibir yıl önce kendime vermiş olduğum sürenin son günüdür—bu süre zarfında bazı belli ilkeler uyarınca daha önceden plânlanmış bir program çerçevesinde, ettiğim özel yemine uygun olarak, vicdanım beni bir çeşit sunî hayat yaşamaya zorlamıştı.

Günümüz insanlığına ilk çağrımın esasını açıklamayı göze almadan önce, böyle sunî bir yaşamın tüm yükünü kabul etmeye zorlayan güdülerimi—yaklaşık da olsa—bildirmeyi gerekli ve hatta her yönden görevim sayıyorum.

Uzun ve benim için kesinlikle doğal olmayan ve de olgunlaşmama kadar geçen sürede bireyselliğime giren karakter özelliklerimle kesinlikle bağdaşmayan bu yaşam, birinci olarak, bir dereceye kadar kendimin doğal olmayan dış tezahür-

leri olan, Musevî Kralı Büyük Süleyman tarafından "**Zvarno-harno**" olarak adlandırılan ve atalarımız tarafından da izah edildiği şekilde "sıradan insanların" kötü davranışlarının bileşiminin sonucu, toplum yaşamında doğal bir süreç olarak ortaya çıkan ve hem genel insan refahı için bir şey yapmaya çalışanın hem de o ana kadar onun başardığı her şeyin yok edilmesine yol açan, eski çağlardan beri bilinen "bir şey"in oluşumunu önlemek, ikinci olarak da karşılaştığım insanların ayrılmaz özelliği olan, az çok kendileri kadar önemli insanlarla karşılaştıklarında ortaya çıkan, insanların psişesinde saklı olup benim amaçlarımın gerçekleştirilmesine engel oluşturan, o zamanlar özellikle ihtiyaç duyduğum kişisel inisiyatif kapasitelerini tamamen felç eden esaret hissinin işlemesine karşı çıkmak gibi bakış açılarıyla bir seri tarihi örnekleme hakkında daha önceki bir çalışmamın sonuçları üzerine kurulmuş kararımın sonucudur.

O anki hedefim, bu sunî hayatıma başlamadan çok önce benliğimin ayrılmaz bir parçası olan ve kader yoluyla ya da kalıtımın bilinmeyen kanunları sayesinde çözümlenmesi gerekliliği, o zaman, tüm hayatımın ve hareketlerimi yönlendiren gücün temel amacı olan sorunun karmaşık ve zor açıklanabilir yönünün anlaşılır bir şekilde aydınlığa kavuşturulmasına izin veren şartların yaratılması üzerine yoğunlaştı.

Kendimi—yazar olarak, diğer şeyler arasında komşularımın refahı için bitmeyen etkinliğimin yeni safhasına bir "prospektüs" olarak hizmet etmesi de gerekecek olan bu kalı bildiride—benim için, sonunda psikologlarca "dayanılmaz Mani" olarak tanımlanabilecek bir şey hâline gelen benliğimde bu sorunu çözmek için tatmin olmayan bir çabanın oluşmasından sorumlu olay ve sebeplerin ortaya çıkması ve gelişmesinin kısa bir geçmişini sunmaya zorunlu tutuyorum.

Bu mani gençlik zamanımda sorumlu yaşa gelme noktasındayken kendini varlığıma kabul ettirmeye başladı ve genelde dünyadaki tüm soluyan canlıların yaşam süreçlerini dış şekli, özellikle de bu yorumun ışığında insan hayatının amacının tam olarak öneminin açıkça anlaşılması için şiddetli "bastırılamayan" diye tanımlayabileceğim bir mücadeleden oluşmaktaydı.

Her ne kadar, yetiştirilmem ve eğitimimle şartlandırılmış birçok özel faktörler günümüz insanı için olağandışı olan

böyle bir çabanın yükseldiği temelin oluşmasında birinci etken olarak hizmet etmişse de, sonuçta daha sonra konuyu düşündükçe, esas etkenin daha önce belirtilen hazırlık safhasından sorumluluk safhasına geçiş dönemine rastlayan kazaî durumlara bağlı olduğunu anladım. Bunlar da, o dönemdeki temaslarımın sadece, kendileri de oluşma sürecinde olan ya da **"İnsanın Ahenkli Gelişimi Enstitüsü"**nün kuruluşunda istatistiksel olarak saptamış bulunduğum, son zamanlarda aramızda artmış olan, oluşması, bu tipikliğin gelecekteki temsilcilerini gerçeğin doğru anlaşılmasına bir bakış açısıyla ne hazırlık yaşları döneminde ve yine ne de sorumlu yaşamlarında, kesinlikle böyle bir adımın aşıkâr gerekliliğine rağmen, hiç bir zaman kendilerini deneye açık tutmamalarına, başka insanların fantezileriyle yetinip onlardan asılsız kavramlar çıkarmakla yetinmelerine ve aynı zamanda ilişkilerini kendileri gibi olanlarla sınırlayıp kendilerini görünüşte bilimsel, fakat çoğunlukla soyut konularda yetkili tartışmalara bağlayarak otomatize etmelerine bağlı olan "psişik tipikliğe" doğru oluşmuş kendi yaşında ya da benden büyük kişilerle olması şeklinde toplanabilir.

Hayatımın o döneminde, onlar gibi çevrenin anormal şartlarının bir ürünü olmam sebebiyle dış görünüşümle onlara benzememe rağmen, babam ve ilk hocamın talimleri sayesinde çocukluğumdan beri tabiatımda varolan, orijinal birçok başka özelliğimin yanısıra, olağandışı bir şekilde, dikkatimi çeken her nesnenin esasını anlamaya yönelik kaçınılmaz uyarı ve çabalardan oluşan bu acayip özelliğin varlığında gelişmesine izin veren belli verilere sahip olmamın sonucu olarak, düşüncelerimde, yavaş yavaş ve hatta uyanmakta olan şuurum için algılanamayacak bir şekilde, yakın bir arkadaşımın ölümünün sebep olduğu ağır bir psişik sıkıntıdan hemen sonra anlam kazanan "bir şey" oluşmaya başladı ve aklımda yeni oluşan bu veri, insan zihninde bazı belirli ve otomatik akan çağrışımların sık tekrarının ürünü olan mümtaz fikirlerle temas sonucu, o zamandan sonra bütünlüğümde, başka bir yerde "bastırılmaz çaba" diye değindiğim şeyi meydana getirmeye başladı .

Başlangıçta bu acayip "psişik faktör"ün ortaya çıkışı sadece zihinsel faaliyetlerimi etkileyip bütün olarak düzenimi bozmadı. Yani bu tezahürün etkileri ne ruh ve sinir sistemiyle

birlikte fiziksel bedenimin ne de kelimenin tam anlamıyla psişemin yerleşik çalışma düzenini bozmadı ve bu oluşumun etkilerine belirgin direnç gösterdiğim dönemlerde dahi, iradem zoruyla ya da içimde gelişen zihinsel ve duygusal çağrışımların sunî uyarısıyla, bu oluşumun "beslenmesini" önlemeyi ve böylece bütünlüğümde böyle istenmeyen uyarıların oluşmasının devam etmesi ihtimalini durdurmaya kontrol altına alabiliyordum. Bir süre sonra bu "bir şey"le ilgili düşüncelerimin başlaması üzerine haklarında bazı belli büyük otoritelerin bu "ukalâ" sorunlarla ilgili yaygın düşünceleri sayesinde ve henüz "sübjektifleştirilmemiş" olan şuurumda genel "psişeyi" otomatik olarak etkileyen kesin izlenimler oluşturduğum bir sürü insanla sık olarak buluşmamın ve bu "saplantı" tartışmamın aşikâr sonucu olarak ve bu otoritelerle tartışmam sırasında, şimdi kendime ifade ettiğim gibi, içimde bu soruların ciddiyeti ve derinliği hakkında bir fikir oluştukça bu olağandışı mücadelenin sonuçları ve gerçek "önemi" Varlığıma isabet eden bütünün tüm parçalarında kendini hissettirmeye ve bazen, hatta genel olarak çalışmasını engellemeye ve tek kelimeyle "iliklerime işlemeye" başladı.

Varlığım ile bu acayip faktörün psişem üzerinde hâkim olan etkisinin bileşimi öyle bir derecedeydi ki, dört veya beş yıl sonra, tamamen onun etkisine düştüm ve o zamandan beri "şiddetli bir arzu" olarak bütünüümü ya da genel bireyselliğimin ayrı parçalarını, sürekli bir şekilde, neye mal olursa olsun, benim için bu ana sorunların son çözümünü idrak etmemi sağlayacak her şeyin açıklanmasına zorluyordu.

İç yaşantımda, varlığımdaki, Kaderin İradesi tarafından açıkça aşılana böyle bir "amacın" kelimenin tam manasıyla esiri olarak, o zamandan sonra önce sadece onun tarafından zorlanarak, kısa bir süre sonra da sıklıkla şuurum tarafından uyarılarak, 1892 yılına kadar bu araştırmaların içinde gömülü yaşadım.

Zamanımın edebiyatında ve aynı zamanda günümüze kadar varlığını sürdürmüş bütün malzemede—sıradan insanların mutlak imkânlarının çok ötesinde olan bir miktarda, çeşitli tesadüfî durumlar sonucu tarafımdan ulaşılabilmiş bir edebiyat—bu sorularla ilgili varolan hemen hemen her şeyi okumuş olmama rağmen, ne okuduklarımda ne de günlük yaşamımda varlığı konusunda bir ipucu bile bulamadığım, ge-

nelde insan hayatını etkileyen yeni, yepyeni gerçekler hakkında ileri araştırmaların sırasında ne zaman tesadüfî ya da yarı önceden görülen doğrulamalar yapacak olsam, "kendini tatmin" ve "gurur"un karışımı olan bir acayip duyguyu Varlığında tatmanın sonucunda, şuurum sayesinde yukarıda bahsedilen kendimi uyarma olayı gerçekleşmeye başladı.

O yıla kadar, herhangi bir kimseden ya da yerden, mantıklı ve ahenkli bir şekilde bu sorunun bir açısına olsun ışık tutacak bir şey keşfetmede başarılı olamamamla birlikte, birinci olarak hemen hemen her çeşit psişik hâlde kendim için belirlediğim amacı otomatik olarak hatırlatan dinmeyen bir faktör ısrarla Varlığında etkinliğini sürdürdü; ikinci olarak, Büyük Tabiat bütün aileme ve özellikle bana—sadece benim fikrim değil, temas kurduğum çok sayıda insanın da fikri—insanın sahip olabileceği en üst derecede idrak gücünü cömertçe sağlamıştı; üçüncü olarak, çocukluğumdan beri, diğer yeteneklerim arasında biri özellikle gelişmişti—insanlardan en kutsal amaç ve niyetlerinin temin edilmesi; ve dördüncüsü, hayatımın garip koşullarına bağlı olarak, sıradan insanın ulaşamayacağı dinî, felsefî, okült, siyasî ve mistik topluluklar, dinî örgütler, partiler, birlikler vs. gibi "kutsalların en kutsalı" olarak bilinen saklı organizasyonların neredeyse hepsine ulaşabilme ve diğerlerine nazaran gerçek otorite olan sayısız insanlarla tartışıp görüş alışverişinde bulunma imkânına sahiptim.

Bu döneme kadar herhangi bir şeyi açığa kavuşturmayı başaramadımsa da, bir gün bir yerde benim için hayati olan bu sorunun açık ve tatmin edici bir şekilde çözülmesini sağlayacak ilgili düşünce ve fikirleri bana açıklayacak, en azından zihnimi oraya yöneltecek insanlarla karşılaşacağım olan ümidimi hiç bir zaman kaybetmedim.

O yıla kadar, tüm dış izlenimleri toplayıp onları sadece benim bu "manî"mle bağlantılı olarak içimden geçirerek ve dışarıdan da kendimi bir yandan yaşamımı sağlamak ve çocukluğumdan beri mevcut yeteneğime göre, mümkün olan her türlü bilmediğim zanaatı iyice öğrenmek ve bilmek için her türlü meslek ve zanaatla meşgul olarak yaşamımı sürdürdüm ve yukarıda belirtilen yılda, o günün insanları arasında aradığımı bulmanın tamamen imkânsız olduğu şeklinde kesin karara vardım ve bir gün her şeyi bırakıp belirli bir dönem

kendimi tecrit etmeyi, dış dünyanın tezahürlerinden uzakta, aktif düşünme yoluyla bunu sağlamayı veya verimli araştırmalarımı yeni bir yol aramayı kararlaştırdım.

Bu, Orta Asya'da kalırken, tesadüfen tanıyıp iyi arkadaş olduğum bir sokak berberinin tavsiyesi ile Muhammed'in dine inananlar arasında iyi tanınan bir tekkeye girme şansını elde ettiğim ve bu iyi dostların konukseverliğinden istifade ettiğim sıralar oldu.

Bir keresinde, bu tekkedeki müritlerden bazıları ile insan imanının tabiatı ve niteliği ve bunun insan üzerindeki etkilerinin sonuçları üzerine yaptığım bir konuşma sırasında, bu konuşmanın da etkisinde olarak, kararlarımı bağlı kalıp bu tekkedeki bu imkândan hemen yararlanma hususunda iyice ikna oldum.

O gece murakabeye çekilerek, kendimi gerekli hâle koydum ve durumum ve gelecekteki davranışlarım hakkında ciddi olarak düşünmeye başladım.

"Temaşa yasaları" denen o kadim bilim dalındaki inişiyeler için âdet olan, gerekli ve benim zaten bildiğim, bu konuda varolan katî kanaatların hatırlanıp gözden geçirilmesinden oluşan gerekli yöntemi takip ederek, diğerlerine kıyasla gerçekten büyük bilgiye sahip ve bu bilgiye tekabül eden bir hâle ulaşmış olan çeşitli salâhiyetli kişilerden duyduğum kuraam ve varsayımlarla tamamen anladığım değişik gerçeklerle yüzleşmeye başladım.

Kesin bir sonuca varmadan üç gün süreyle bu yöntemi uygulamanın sonucunda, açık ve kesin olarak aradığım ve bütünüyle ana sorunuma ışık tutabilecek olan cevapların ancak, eğer insanlarca ulaşılabilirse, "insanın şuuraltı düşünmesinde" bulunabileceği hususunda açık ve kesin olarak ikna oldum.

O zaman yine kesin olarak, bu amaç için, insanın genel psişesinin oluşumu ve aynı zamanda tezahürünün mekanizması hakkındaki ayrıntılarla ilgili bilgimin mükemmelleştirilmesinin vazgeçilmez olduğuna ikna oldum.

Bu kesin sonuca varınca, aralıksız olarak günlerce, alışkın olduğum tarzda, böyle beklenmedik bir sorunun incelenmesini mümkün kılacak gerekli ve tatmin edici dünyevi şartların yaratılması için neler yapılması gerektiğini düşünmeye başladım.

Hâlâ bu müzakerelerin tamamen esiri olarak, tekkeден

ayrıldım ve bu sefer belirli bir hareket plânım olmadan tekrar seyahatlerime başladım.

Bir yerden diğerine kesintisiz seyahatlerim ve bunun üzerinde sürekli ve şiddetli düşüncelerim sırasında sonunda kafamda bir ön plân oluşturdum.

İşlerimi tasfiye edip, tüm mal ve diğer sorumluluklarımı elden çıkararak konuyla ilgili mevcut her yazıyı beş parmağım kadar yakından bilmeme rağmen, zamanımız uygarlığı tarafından ancak önemsiz bir parçasının "hipnotizm" adı altında tanıdığı, eski zamanlarda oldukça gelişmiş olup, "sorumluluğun uzaklaştırılması" anlamına "Mehkelik" olarak adlandırılmış bilim dalı hakkında bazı Asya insanları arasında hâlâ bulunan her türlü yazılı edebiyat ve sözlü bilgiyi toplamaya başladım.

Toplayabildiğim kadarını toplayıp, daha önce de kalmış olduğum yine Orta Asya'da bulunan belirli bir derviş tekkesine gittim ve orada yerleşerek kendimi tamamen sahip olduğum malzemeyi incelemeye adadım.

İki yıl bu bilim dalında ayrıntılı teorik incelemeler yaptıktan sonra insanın şuuraltının çalışmasının mekanizması ile ilgili tarafımdan teorik olarak henüz yeterince aydınlatılmamış olan vazgeçilmez ayrıntıların doğrulanmasının gerekliliği ortaya çıkınca, kendimi tüm kötülüklerin "şifacısı" olarak ilân ettim ve onlara aynı zamanda gerçek rahatlama da sağlayarak teorik çalışmalarımın sonuçlarını uygulamaya başladım.

Bu dört ya da beş yıl süreyle, acı çekenlere vicdanî yarıdımında bulunma, bu bilim sahasındaki bilgi ve pratik gücümü araştırmalarım dışında ve asla kişisel egoist amaçlar için kullanmamaktan oluşan görevimin icabı yeminle bağlantılı olarak benim tek uğraşım ve tezahürüm olmaya başladı ve sadece benzeri görülmemiş ve günümüzde eşi olmayan pratik sonuçlara varmakla kalmayıp aynı zamanda bana gerekli olan aşağı yukarı her şeyi aydınlığa kavuşturdum.

Kısa bir sürede birçok ikincil gerçeğe birlikte, varlığından hiç bir zaman şüphe etmediğim aynı ana sorunun çözümüne katkıda bulunacak birçok ayrıntı keşfettim.

Aynı zamanda sorunun nihai açıklaması için gerekli daha fazla sayıdaki küçük ayrıntıların sadece insanın şuuraltı düşüncesinde değil, aynı zamanda uyanık şuur hâlinin tezahür-

rünün değişik yönlerinde de aranması gerektiği hususunda ikna oldum.

Bunu kesin olarak belirledikten sonra, Varlığımın açıkça sürekli ve ayrılmaz bir parçası hâline gelen bu sorunun nihai ve hatasız açıklanması açısından sıradan hayatın koşullarına uyum sağlama yolları ile ilgili düşünceler bazen otomatik olarak, bazen de şuurum tarafından yönlendirilerek, yıllar önce olduğu gibi zaman zaman kafamda kaynaşmaya başladı.

Bu sefer Asya, Avrupa ve Afrika kıtalarında gezerek geçirdiğim iki yıl boyunca zaman zaman tekrarlayan düşüncelerim, çağdaş insan için istisnai olan "doğaüstü" olarak bilinen bilim hakkındaki bilgilerimi ve bu bilim sahasında değişik "numaralar" yaparak maharetimi kullanmayı ve kendimi bu "sözde-ilim" alanında bir öğretmen-eğitmen olarak ilân etmeyi kararlaştırmamla sonuçlandı.

Bu kararı almamın esas sebebinin, o zamanlar insanlar arasında, değişik devirlerde değişik isimler alan ve bugün okültizm, teosofizm, spiritüalizm vs. olarak adlandırılan bu yarı insanî bilgi kürelerinde değişik "keder verici" fikirlere kendilerini kaptırmış insanlarca tezahür edilen ve zaman zaman üst derecede yaygın olan özgül bir psikozun varlığını farketmem olduğu da söylenmelidir.

Bu kararı aldığım andan itibaren, bütün yeteneklerimi ve dikkatimi, yukarıda belirtilen "bilim"lerin bir türünü inceleyerek bazı özel sonuçlara ulaşmak amacıyla toplanmış insanların oluşturduğu bu büyük organizasyonlardan birine bağlı insanlarla ilişki kurmaya yönelttim.

Hayatımın bundan sonraki şartları öyle müsaitti ki, altı ay içinde sadece böyle birçok insanla ilişkiye girmekle kalmayıp aynı zamanda onların dediği şekilde büyük bir "çevre"de "öte âlem fenomenleri" ortaya çıkarabilen meşhur bir "uzman" ve rehber olarak kabul edildim.

Yeni çağırma uyum sağladıktan sonra daha önce belirttiğim "çevre"nin bütün üyeleri ve hatta aileleri arasında doğaüstü bilgileri kapsayan her şeyde büyük bir "üstat" olarak şöhret kazandım. Şimdi olduğu gibi o zaman da dünyada çok sayıda ve yaygın olarak bulunan "psikopatlığın mükemmelleştirilmesi atölyeleri"nin—artık onlara açık açık verdiğim bir ad—birinin çok sayıda üyesi önünde gerçekleştirdiğim öte â

lem "dalavereleri" sırasında, deneylerim için kader tarafından bana tahsis edilmiş, eğitilmiş ve serbest dolaşan "kobay"ların psişelerinin uyanıklık hâllerindeki değişik tezahürlerini incelemeye ve gözlemlemeye başladım.

Gözlemlerim için bir sürü malzeme elde ettiğim bu etkinliğimin üçüncü yılının başında, böyle üç büyük bağımsız "atölye"nin üyeleri arasında kesin otorite kazanmama ve istediğim kadarını elde edebilecek olmama rağmen, hepsinden vazgeçip tarafımdan özel olarak seçilmiş kimselerle birlikte yeni ilkelere üzerinde kendi "çevre"min organizasyonunu üstlenmeye zorlandım.

Genellikle böyle çevreleri oluşturan çok sayıda insanla tanışmam sayesinde, benim için— uyanık hâlinde insan psişesinin tezahürlerini gözlemlemek amacıyla— eski devirlerde belirlendiği üzere, Dünyada varolan 28 "tıp kategorisi"nin hepsinden temsilcilerin emrimde olması gerektiği gerçeğini belirlemiş ve açığa çıkarmış olmamdan dolayı böyle yapmaya karar verdim.

Bu plânı büyük ve nerdeyse insan üstü çaba ve tabii ki ağır masraflarla uygulamaya koyarak, değişik şehirlerde, üç yıl içerisinde toplayabildiğim kadar farklı tipte insanlardan üç küçük grup düzenledim.

Tarafımdan düzenlenen bu grupların varlığının ikinci yılında, mevcut şartlar altında, bütün tiplerden temsilcilerin gözlemlerim için yeterince uzun bir süre hizmetimde olamayacağını ve bu grupları yönetmeye devam ederken bir yandan elde mevcut malzemenin incelenmesi, diğer yandan psişelerinde merak tutkusu yerleşmiş olanları vicdanen yeterince tatmin etmek ve henüz, her insana has olan, gerçek "Varlık" elde etme eğilimleri yok edilmemiş olanlarda daha önceki hayalleri ve hatalı ideallerinin âdil bir şekilde yok edilmesine ve böylece gelecekteki muhtemel yardımcılarımı hazırlayarak zaman zaman bende bu olağanüstü ve kazaen ortaya çıkan ihtiyacımın tatmin edilmesine izin verecek şartların yaratılması imkânını aramak için düşünmeye başladım.

Bu periyodik müzarekeler beni nihayet **"G. Gurclef'in-sistemine-göre-İnsanın-Ahenkli-Gelişmesi-Enstitüsü"** adıyla varolan enstitünün kurulmasına yöneltti.

Bu karar için zemin oluşturan "tuval", böyle geniş plânlanmış, günümüz hayatının bütün ilgi alanlarını kucaklayan

bir toplum organizasyonunun, daha önce karşılaştığım tipler dışında, gözlemlerim için eksik olan tüm diğer tipleri de biraraya getireceğinin kesin olduğu düşünceyleydi.

İçten gelen samimi ve tarafsız uyarılar üzerine kurulan o zamanki bu kararımın uyarılarını bu kitapçıkta açıklarken, şuuruyla tam bir ahenk içinde olan bu kararı almama sebep olan, varlığında akan zihinsel ve duygusal çağrışımlardan bahsetmeyi gerekli buluyorum.

Nihayet böyle bir halk enstitüsü kurmaya kesin karar verdiren o zamanki düşüncelerimin sonuna doğru, benzeri durumlarda hep olduğu gibi, acayip kişiliğime uygun olan ve hayattaki her yeni işi "objektif adalet" bakış açısından ele almaya otomatik olarak zorlayan bu garip uyarılar oluşmaya başladığında muhakemem şöyleydi:

Tarafımdan kurulan enstitüye sadece kişisel sebeplerle ilgi gösteren insanlardan yararlanmak, çevremdekiler için bir "egoistlik" tezahürü olarak görülecekti, fakat aynı zamanda, tarafımdan kurulmuş böyle bir enstitü ile ilgisi olabilecek daha önce belirttiğim eğilimlerin tamamen yok edilmediği—varlıklarında "objektif-vicdan" dürtüsü ve "gerekli sağduyu"yu oluşturmak için veriler toplama ve zemin hazırlama eğilimi—kimseler ancak bu yolla hayatımın istisnai şartları sayesinde toparlanmış olduğum ve realite ve objektif gerçeğin tüm açılarıyla ilgili olan bilgilerin sonuçlarını elde edebilir ve bunu yararları için kullanabilirler.

Enstitünün yerine gelince; birçok müzakere ve günlük hayatın şartları ve benim için çok gerekli olan diğer uluslarla temas kurma kolaylığını gözönünde bulundurunca, en uygun yerin o zamanlar barış içinde zengin ve sakın olan Rusya olacağına karar verdim.

Son karara varınca hemen Asya'da değişik ülkelere dağılmış olan işlerimi tasfiye etmeye başladım ve çağdaş bir insan için fazlaca yorucu geçmiş olan uzun hayatım boyunca elde ettiğim servetimi de toplayarak Rusya'nın kalbi Moskova şehrine gelip yerleştim.

Bu "Birinci Dünya Savaşı"ndan iki yıl önce oldu.

Bu kitapçıkta, önce Rusya'da kurduğum ve Dünya Savaşı'nın beklenmeyen felâketleri tarafından başlangıç aktivitelelerinin en yüksek noktasındayken, beraberinde elde edilen bütün sonuçlarla birlikte yok edilen enstitü hakkında başka bir

bir şey söylemeyeceğim. Savaşın çeşitli sonuçları sebebiyle sonuca ulaşmayan ve her defasında büyük mal ve diğer kayıplarla şiddetle yok olan böyle bir enstitünün Rusya'daki diğer şehirlerde ve başka ülkelerde kurulması yolundaki daha sonraki "peripeteia"ları veya gayretleri anlatmayacağım; aynı zamanda, yedi yıl sonra, geçirdiğim ciddi kazayı takiben genel tasfiyesine kadar kesintisiz olarak varolduğu asil Fransa'da esaslı ve başarılı kuruluşundan da bahsetmeyeceğim.

Bu olaylardan ve onlardan çıkan sonuçlardan bahsetmeyeceğim, çünkü bir kısmını yazılarımin ikinci serisinin üçüncü kitabında, bir kısmını da üçüncü serinin ilk kitabında yeterli ayrıntılarıyla anlattım.

O zaman kurduğum Enstitü ile ilgili malzemedem, şimdi sadece, enstitünün kuruluşunu ilân eden prospektüsten belli bölümleri aktaracağım.

Daha sonra Avrupalı insanların yaşantısıyla tanıştıktan sonra anladığıma göre, bu prospektüs her yere büyük sayılarda dağıtılmış olduğu hâlde, Avrupalı insanların çoğunluğu tarafından hâlâ bilinmemesi sebebiyle bu bölümleri aktarmak istiyorum. Çoğunluk onunla tanışma fırsatını bile elde etmemişti, çünkü, kanımca, çalışmam ve fikirlerim başlangıçtan beri, daha önce belirtilen "spesifik psikoz"un en şiddetli "hükümü" altında bulunan ve buna bağlı olarak da çevreleri tarafından, aslında "okültizm", "teosofizm", "Antropozofizm", "psikanaliz" ve başka şeyler olarak adlandırılan her türlü "saçmalık"la meşgul olan kimseler arasında büyük ilgi toplamıştı ve ne zaman böyle bir "saçmalığın" etkisi altına henüz girmemiş olan birisi benim etkinliğim ile ilişkili bir konuya temas edip de Bay Falanca'nın da bu etkinliğim ile çok ilgilendiğini öğrenince, psişelerinde hemen oracıkta, insanların ortak yaşamına yaraşır ve atalarımız tarafından çok eskiden beri "ön yargı tamponu" olarak adlandırılmış o "bir şey" uyanıyordu.

Prospektüsün, diğer şeyler arasında, çağdaş uygarlıkta insanın eğitimi hakkında bir fikir veren bir parçasını aktarmakla başlayacağım. Şöyle diyor:

"Çağdaş insan, çağdaş uygarlığa sıkıca kök salmış ve günlük yaşantıda "kaçınılmaz" hâle gelmiş olan, sıradan hayatın neredeyse algılanmaz belli şartları yüzünden, doğduğu ve yetiştirildiği yer ve çevrenin, normal şartlar altında her bi-

reye, hiç bir suni engel olmaksızın, hazırlık yaşında bile olması gerektiği nihai normal tipe doğru kanuna uygun gelişme yolunu kendi tabiatları sayesinde gösterebilecek olan etkilerinin toplamı sayesinde temsil etmesi gereken tabii tipten giderek uzaklaşmıştır.

Bugün uygarlık, etkisini yaymaktaki sınırsız fırsatlarıyla birlikte insanı yaşaması gereken normal şartlardan koparmıştır.

Elbette çağdaş uygarlığın insanlar için değişik teknik, mekanik ve diğer "birçok bilimsel sahalarda" daha büyük ufuklar açtığı ve böylece dünya görüşünü genişlettiği doğrudur. Ancak uygarlık üstün gelişme düzeyine dengeli bir yükselme sağlayacağı yerde sadece genel varlığının bazı yönlerini diğerlerinin zararına olarak geliştirmekle ahenkli bir eğitimin yokluğu sebebiyle insana mahsus bazı melekeler kendi tipinin doğal imtiyazlarından böylece yoksun bırakılarak tamamen yok edilmiştir. Diğer bir deyişle, büyüyen nesilleri ahenkli bir şekilde eğitmemekle, her yönden insana iyi bir anne olması gereken bu uygarlık ona vermesi gerekenleri kendisine saklamıştır; ve görülüyor ki, zamanla ve insanın genel gelişim kanununa göre kaçınılmaz bir şekilde gerçekleşmesi gereken yeni bir tipin ilerleyen ve dengeli gelişmesi ihtimalini dahi ondan almıştır.

Bundan da, tarihi verilerin gösterdiğine göre, insanın, daha birkaç yüzyıl önce olmuş olduğu gibi başarılı bir tip ve normal olarak, Tabiat ve kendini üreten çevreyle birlik içinde olmak yerine, topraktan koparılmış, hayata uymayan ve var oluşun tüm normal şartlarına yabancı bir varlık hâline gelmiş olduğu şüphe götürmez gerçeği açıkça çıkmaktadır.

Tek yönlü eğitimin en zararlı sonuçlarından biri, sorumlu yaşta son şeklini almış olan çağdaş insanın algılamaları ve tezahürlerinin tüm olarak varlığının bilinçli bir ifadesi olmayıp genel bütünün şu ya da bu parçasının otomatik reflekslerinin bir sonucunu temsil etmesidir.

Çağdaş insanın genel psişesi, tamamen bağımsız, birbirleriyle hiç bir bağlantısı olmayan ve hem işleyişleri hem de tezahürleri açısından ayrı olan üç "kısmı" bölünmüştür. Halbuki tarihi verilere göre, Babil uygarlığı zamanında bile insanların çoğunluğunda, varlıkların bütün algılamalarının ve yayım Merkezinin ortak bir hazinesi olarak görünen bir

bölünmez bütünü oluşturmaktaydı.

Çağdaş insanın tek yönlü eğitimi yüzünden, erişkinliğe ulaştığında, hayatının bu tamamıyla bağımsız üç kaynak veya merkezli; yani birinci olarak akli hayatı, ikinci olarak "duygusal" hayatının kaynağı ve üçüncü olarak içgüdü veya "motor" merkezli içten, normal bir biçimde ortak dış tezahürler üretmek üzere birleşmek yerine, özellikle son zamanlarda, tamamen bağımsız dış işlevler olmuşlar ve bu işlevlerin sadece eğitime yöntemleri değil, tezahürlerinin niteliği de, özel dış sübjektif şartlara bağımlı hâle gelmiştir.

Bay Gurcief'in kendisi ve aynı zamanda bu mesele hakkında ciddi olarak düşünmüş olan birçok insanın yapmış olduğu ayrıntılı deneylere dayanan çıkarımlara göre, insanın gerçekten bilinçli her algılama ve tezahürü, ancak, genel bireyselliğini meydana getiren ve her biri, kendine düşen çağrışım ve deneyimleri oluşturmak olan kendi rolünü yerine getirmesi gereken, daha önce belirtilen üç kaynağın aynı anda ve ahenkli çalışmasının sonucu gerçekleşebilir.

Her farklı vakada gerekli ve normal olan tezahürün tamamen başarılabilmesi, ancak, bu üç kaynağın hepsinin çalışmasının ahenkli olmasıyla mümkündür.

Çağdaş insanda, kısmen hazırlık yaşlarındaki anormal eğitimi, kısmen de çağdaş yaşamın anormal şartlarında genel olarak yerleşmiş bulunan belli sebeplerin tesirleri yüzünden, sorumlu yaşları sırasında psişik merkezlerinin işleyişi neredeyse tamamen bağlantısızdır ve bu yüzden, zihinsel, duygusal ve içgüdüsel motor işlevleri, birbirlerinin doğal tamamlayıcısı ve düzelticisi olarak iş görmeyip tam aksine, nadiren birleşen farklı yollarda gitmekte ve bu sebeple de, gerçekte, günümüz insanı tarafından yanlışlıkla kullanılan "şuurluluk" kelimesiyle anlaşılması gereken şeyi elde etmeye çok az zaman bırakmaktadırlar.

İnsanın genel psişesinin farklı oluşmuş ve bağımsız eğitilmiş bu üç parçasının ahenkli çalışmasının yokluğunun bir sonucu olarak, çağdaş insan, tek bir bireyde, birincisi diğerlerinden tamamen tecrit edilmiş olarak düşünen, ikincisi sadece hisseden, üçüncüsü ise organik işlevlerinin yerleşik veya tesadüfi reflekslerine göre sadece otomatik olarak hareket eden üç farklı insanı temsil etmektedir.

Bir içindeki bu üç insan, Yüce Tabiatın öngörüşü doğrul-

tusunda, sorumlu yaşlarda hep birlikte ele alındığında, tek bir insanı, yani turnak işaretli insanı, gerçek insanı temsil etmelidir.

Yüce Tabiat tarafından bilerek bir bütün oluşturmaları için şekil verilmiş olan bu üçü, insanların kendileri ve hatalı eğitimleri yoluyla karşılıklı anlayış ve yardımlaşma alışkanlığını doğru zamanda edinmemelerinin bir sonucu olarak, çağdaş insanların sorumlu tezahürler döneminde birbirlerine asla yardım etmemekle kalmayıp aksine birbirlerinin plân ve niyetlerine otomatik olarak engel olma sonucunu üretirler; üstelik, her biri, şiddetle etki ettikleri anlarda diğerleri üzerinde de hâkimiyet kurarak durumun efendisi olarak tezahür etmekte ve böylece, hatalı olarak, gerçek "Ben"ın sorumluluklarını üstlenmektedirler.

İnsan psişesini temsil etmesi gereken kaynak merkezlerinin bağlantısız ve çelişkili çalışmasının ve aynı zamanda, bu ayrı, nispeten bağımsız parçalara uyan bir eğitimin vazgeçilmezliğinin teorik bir kavramının bile tamamen yokluğunun anlaşılması, insanın, kendi kendisinin bile efendisi olmadığı sonucuna kaçınılmaz olarak götürmelidir.

Kendisinin efendisi olamaz, çünkü şuuru tam itaat hâlinde çalışması gereken bu merkezleri denetleyememesi bir yana, merkezlerinden hangisinin diğer hepsi üzerinde hâkimiyet kurduğunu bile bilmez.

İnsanın psişik etkinliklerini gözlemlemek için **İnsanın Ahenkli Gelişmesi Enstitüsü**'nde uygulanan sistem, çağdaş insanın asla kendi rızası ile davranmayıp sadece dış tahriklerle uyarılan hareketler yaptığını açıkça göstermektedir.

Çağdaş insan düşünmez, bir şey onun için düşünür; hareket etmez, bir şey onun için hareket eder; yaratmaz, onun yoluyla bir şey yaratılır; başarmaz, bir şey onun yoluyla başarılır.

Yeni doğan bir çocukta genel insan psişesinin bu üç değişik parçası, dünya üzerinde görüldüğü günden itibaren nesnelerin dış öneminin ve iç önemlerinin sübjektif anlayışının veya dış dünya ve aynı zamanda kendisinde oluşmakta olan iç dünyasında meydana gelen bütün hareketlerin sonuçlarının anlamının kaydedilmeye başlanacağı boş bir gramofon silindiri ile karşılaştırılabilir; bütün bunlar, bu hareketlerin tabiatı ile kendilerini insanda oluşturan bu farklı sistemlerin ta-

biatının uygunluğu ile ilişkili olarak kaydedilmektedir.

Çevredeki hareketlerin kaydedilmiş olan bütün bu sonuçları bu "depo" silindirlerin her birinde daha önce kaydedilmiş olan izlenimlerin algılandığı sıra ve bağlantıda değişmiş olarak kalırlar.

İnsanın genel psişesini oluşturan bu nispeten bağımsız üç parçaya kaydedilmiş olan bütün izlenimler, daha sonra sorumluluk yaşı döneminde farklı karışımlarda her türlü bağlantılar oluşturmurlar.

İnsanda ve diğer bütün dış hayat şekillerinde "akıl" olarak adlandırılan bu şey, daha önce algılanan değişik niteliklerdeki izlenimlerin sonuçlarının yoğunlaştırılmasından başka bir şey değildir; bunların uyarılması ve tekrarı varlıkta değişik türde çağrışımlar uyandırır.

Kaydedilmiş olan izlenimlerin üç kaynağı vardır ve üç değişik kanuni etkiye tâbidirler.

Çağrışımların bir sınıfı, irade dışı algılanan ve doğrudan dış dünyadan gelen ve aynı zamanda daha önceki, sürekli ve otomatik olarak tekrar edilen çağrışımların insanın iç dünyasından çıkan izlenimlerden oluşmaktadır.

İkinci sınıf, dış dünyadan kaynaklanan ya da istemli aktif düşünme ve gerçeğin doğrulanması yoluyla insanın iç dünyasında beliren iradeli olarak idrak edilen izlenimlerden oluşmuştur.

Üçüncü sınıf ise, özellikle "biçim değiştirilmiş temaşa" olarak adlandırılan, yani iç ve ayrı merkezleri arasında sürekli ilişki sağlanırken zaten sabit olan bütün kaynakların homojen izlenimleriyle yüzleşmek sürecinden meydana gelir.

Yukarıda sıralanmış olan üç farklı sınıf izlenimin insanın bütünlüğünde, insanın genel psişesinin daha sonraki tezahürleri için depolanması, diğer şeyler arasında insan şuurunun üç kesin hâlinin gerçek farklılığını teyit etmekte ve nitelik ve önemlerini tanımlamaktadır.

İnsanın Ahenkli Gelişmesi Enstitüsü'nün yöntemleriyle kesin olarak ve en ufak bir şüphe olmaksızın, insan şuurunun üç kesin tezahür kapasitesi olduğu ve bu kapasitelerin yukarıda belirtilen üç sınıftan birinden kaynaklanan izlenimlerin çağrışımları tarafından belirlendiği saptanabilir.

Üç şuur hâlinden, objektif açıdan insan için en yüksek ve en çok istenen olarak kabul edilen biri, sadece üçüncü sınıfın

daha önce algılanan izlenimlerinin çağrışımlarına dayanmaktadır.

Şuurun ikinci hâli, yukarda belirtilen iradî olarak algılanmış izlenimlerin çağrışımlarından oluşmaktadır.

İnsan şuurunun üçüncü hâline, zorlanmaksızın, çağdaş insanın, büyük önemini vurgulamak isteğiyle, ünvanın doğruluğundan şüphe etmeden "uyanık şuur hâli" deyimini benimsemiştiği şuurculuk atfedilebilir.

Çağdaş insanın en fazla dahil olduğu bu şuur hâlinin, bilimsel olarak düzenlenmiş ve dikkatle doğrulanmış deneysel açıklamalara göre, sürekli tekrar edilen, irade dışı ve tesadüfen algılanan ve aynı zamanda sunî olarak yaratılmış ve "ezbere öğrenilmiş" izlenimlerin ürünü olduğu ispatlanmıştır.

Bugünün insanların çoğunluğu normal varoluşlarını sürekli bozan şartların sonucu olarak az önce bahsedilen, yarı dış çevreden edinilen "ezbere öğrenilmiş" irade dışı algılanan tesadüfî izlenimler tarafından sağlanan bu şuura öncelik tanımayaya alışmışlardır.

Birinci türden izlenimlerden oluşmuş çağrışımlar vasıtasıyla en üst düzeydeki şuur elde eden insanda hayal gücü, hafıza, karar verme, mantık ve düşünme süreçleri kendisinin şatafatlı bir ifadeyle, "dikkat" olarak adlandırdığı "yoğunlaştırılmış çabalarından" kaynaklanan otomatik bir billürleşmeden başka bir şey değildir; diğer bir deyişle, insanın iç dünyasının bütün süreçleri sadece "eskimiş" izlenimlerin sık sık yaşanmasının değişik bileşimlerinin otomatik bir tekrarıdır. Ve bu insanın sıradan hayatındaki tezahürleri, bütün dürtüleri, düşünceleri, hisleri, sözleri, kanaatları, inançları ve hareketleri kendi bütünlüğünde billürleşmiş olan böyle izlenimlerin değişik bileşimlerinden oluşmuştur.

Ve bu bileşimler, daha önce algılanan izlenimlerin bir ya da diğer grubunu az ya da çok harekete sokan şans şoklarının etkisi altında billürleşirler ve bu belirtilen durumda çağrışımların merkezi hâline gelirler.

Her yeni veya farklı şiddet seviyesindeki şok, bir başka çağrışımı, sonuç olarak bir başka düşünceyi, duyguyu ve hareketi vs. ortaya çıkarır ve böyle bir şuura sahip olanın hiç bir merkezi, böylece oluşan bileşimlere kendinden ve yeni bir şey ekleyemez ve hiç bir merkez en şiddetli olarak çalıştığı anda

bile diğer merkezlerde oluşan malzemeden de yararlanamaz.

Böyle bir şuura sahip olan bir kimsenin dünya algılaması sadece bir parçası tarafından elde edilir; diğer bir deyişle böyle bir şuura sahip olan bir kişinin algılamasının, tesadüfen ve sadece kısmi olarak az bir benzerliğe sahip olan üç farklı süreci olmasından dolayı, psişesinin sadece bir parçasının ürünü ve kendisine sunulan malzemenin bir parçasının ifadesi olan her kararı şaşmaz bir şekilde tek taraflıdır ve sonuç olarak mutlaka hatalıdır.

Şimdi söylenmiş olandan yola çıkarak, makul düşünen her insan için, insanın gerçek eğitimi için gerekli olan ilk işin, ayrı olmuş her merkezde, bu üç parçanın, insanın genel psişesinin tabiatının kanunlarına göre ayrı olmuş ve kaçınılmaz olarak ayrı bir eğitim isteyen tezahürleri ahenkli olarak birleşbilsin ve sorumlu hayat döneminde kendi normal kapasiteleri doğrultusunda bir arada işleyebilsinler diye her parçanın işlevlerinin, diğerlerinininkiyle aynı anda kaynaşmasına yönelik doğal ihtiyacın gelişmesi olduğu aşıkâr hâle gelmelidir.

İnsanı sorumlu hayata hazırlamak için sadece bu tavır, insanın genel psişesini oluşturan değişik kaynakları aynı tezahür seviyesine getirebilir ve ancak o zaman insan makinesinin bu üç ana çarkı birlikte ve aksamadan karşılıklı çalışabilir ve ayrı işlevlerinde ve aynı zamanda sıradan şartlar altında insanın hiç bir zaman ulaşamadığı, fakat insan tarafından ulaşılabilir olan şuur düzeyine ulaşmada en yüksek üretim derecesini verebilir.

Her bireyde, bireyselliğinin tamamının her parçasındaki gelişme derecesinin farklı olduğunu ve aynı şekilde bağlantılarının da farklılık gösterdiğini gözönünde bulundurarak, her kişinin eğitilme ve yeni baştan eğitilme işinin kesinlikle bireysel olacağı ve başka türlü olamayacağı kararına zorlanmaktayız.

Sıradan hayatın şartlarına bağlı olarak, insan makinesinin işleyişindeki bütün hatalar zamanla artmaktadır ve işler hâldeki makinenin tamir edilmesi ancak, ortaya çıkan bozukluklara karşı sürekli ve kararlı bir mücadele ile sağlanabilir.

İnsanın Ahenkli Gelişmesi Enstitüsü'nde yapılan sayısız açıklamalarla birlikte geçmişten günümüze aktarılan "deneysel-malzeme"ye dayanarak, belirtilen mücadeleyi insanın

kendi başına sürdüremeyeceği kesin olarak belirlenmiştir. Yine son zamanlarda dünyada yaygınlaşan, fiziksel egzersizler, düşünme ve konsantrasyon egzersizleri, nefes alma egzersizleri, değişik diyet yöntemleri, oruç vs. gibi belirli yöntem ve süreçler tavsiye eden çeşitli kendini eğitime ve kendini geliştirme yöntemleri de hiç kimse için fayda etmez.

Böyle yöntemleri bireysel ihtiyaç ve özellikleri gözönünde bulundurmadan herkese uygulamak sadece faydasız olmakla kalmayıp zararlı bile olabilir; bazı değişiklikler meydana getirerek makineyi tamir etmeye yönelik cahilce denemeler, tecrübesiz ve bilgisiz bir insanın önceden görmesinin veya kendini sakınmasının mümkün olmadığı diğer gereksiz değişimlere kaçınılmaz bir şekilde neden olur.

İster düzenli ister düzensiz işlesin, insan makinesinin kendi içinde sürekli bir mekanik denge hâlinde bulunduğunun ve sonuçta bir yöne olan değişikliğin diğer yönde bir değişikliği de meydana getireceğinin her zaman farkında olmak gerekir ve dolayısıyla bunu önceden görüp karşı koymak kesinlikle şarttır.

Kendi üzerinde çalışırken istenmeyen sonuçları ve beklenmeyen sonuçları önlemek için yeni ve özel "atalet"lerin gelişmesine yönelik özel ve katı bir şekilde bireysel yöntemlerin terbiyesine itaat etmek ve bu sayede tecrübeli bir rehberin yönlendirmesiyle eskilerin değiştirilmesi ve düzenlenmesi gereklidir, diğer bir deyişle, sıradan hayatta ulaşamayacak, fakat insanın yardım görmeden ya da genel bir yöntemin yardımıyla geliştiremeyeceği yeni melekelerin geliştirilmesi gereklidir.

G. Gurcief'in Yöntemine Göre **İnsanın Ahenkli Gelişmesi Enstitüsü** tarafından benimsenmiş yöntemin esas karakteri bundan oluşmakta olup, insanın sorumlu ve nispeten de normal yaşamı için gerekli, henüz gelişmemiş melekelerin ortaya çıkarılmasına götürmektedir.

Bu maksatla ve gerçekleşmiş ihtimalleri de gözönünde bulundurarak, **İnsanın Ahenkli Gelişmesi Enstitüsü**'nün programı, her insan için bireysel yeteneklerine göre belirli bir iş kolunun dikkatle seçildiği bir "çalışma-çizgisi"nin pratik uygulamasından oluşmuştur—seçilen çalışma, otomatik etkinliğinin geliştirilmesi veya yok edilmesi gereken anormal oluşmuş psişe parçalarına yöneliktir.

Aynı maksatla, doğal yeteneklerinin gelişmesine girişmeden önce, istenen ahenkli gelişmesine yönelik üretici çalışmanın başarılması için şart olan mevcut işlevsel bozuklukların düzeltilmesi birçok insan için gerekli olduğundan, bu program tıbbî bir bölüm de içermektedir.

Şimdi söylenenleri akılda tutarak, insanın kendisini mükemmelleştirmesi için yapılan her çalışmanın, yönü, insan tabiatı hakkında tam bilgi üzerinde kurulduğu ve kişinin fiziksel ve psişik niteliklerinin ve aynı zamanda tahmin edilebileceği kadarıyla, gelecekteki dış hayatının durum ve şartlarının bireysel belirlenmesi ile sıkı bağlantıda olduğu takdirde faydalı olabileceği anlaşılmalıdır.

Bu sebeple Enstitü programına dahil edilen her konudan özel kurslar seçilmiş ve her öğrencinin bireysel ihtiyaçlarına uygulanmıştır.

Enstitünün programına, özel yöntemlerle değişik ticaret, eliş, sanat ve ev idaresi çalışmaları dahil edilmiştir.

Buna paralel olarak, Avrupa bilimlerinin verilerine ve aynı zamanda kadim Asya bilgilerine dayanarak, bütün karşılıklı ilişkileri içinde insan ve dünyanın dikkatli bir teorik incelenmesi yapılmaktadır.

Yeni ve alışılmamış algılama ve düşünme yöntemlerinin uygulanmasını gerektiren böyle bir çalışma, bir yandan insanın gizli özelliklerinin gelişmesine yardım etmekte, diğer yandan da doğru bir düşünme ve hissetme süreci ve aynı zamanda gerekli otomatik hareketlerin yerleşmesine katkıda bulunmaktadır.

İnsanın Ahenkli Gelişmesi Enstitüsü'nün başlıca öğretmenleri arasında tıp, psikoloji, fizyoloji, fizik, matematik bilimleri, el işleri ve her türlü fizik ve psişik egzersiz konusunda uzmanlar yer almaktadır.

Kendi uzmanlık alanlarında yetişmiş olmanın yanı sıra, bu öğretmenler, insan hayatında parçaları her zaman varolan ve zamanımız hayatında billûrlaşan özel şartlara bağlı değişiklik ve eklemelerle birlikte Mr. Gurcief tarafından geliştirilmekte olan ve Enstitüsünün temelini oluşturan bilim dalına inisiye edilmişledir.

Enstitü her iki cinsten 60 yaşını geçmemiş büyükleri ve 4 yaşın üstündeki çocukları kabul etmektedir.

Enstitüye giren insanlar üç kategoriye ayrılırlar:

Birincisi, kendileri için özel olarak tanzim edilmiş program uyarınca kendini geliştirme amacıyla olanları içerir.

İkincisi, kendi seçtikleri şu ya da bu konuyu incelemek amacıyla Enstitü yöntemlerini takip eden; ayrıca Enstitünün yöntemleri ile şifa arayan insanlardan oluşmuştur.

Üçüncüsü, sadece genel dersleri takip eden ve Enstitü tarafından onlara gösterilen özel bir konuyu inceleyen kişileri ihtiva eder. *

Birinci kategorideki kişiler, salık verildiği şekilde gelecekte üç gruba bölüneceklerdir:

1. Ekzoterik grup

2. Mezoterik grup

ve 3. Ezoterik grup

Birinci kategoriye yeni kabul edilen her öğrenci başlangıçta "Ekzoterik" gruba dahildir; daha sonra, kişisel hünelerine bağlı olarak Mezoterik gruba ve sonra da yine hünere ve "anlayış" derecelerine bağlı olarak "Ezoterik" gruba geçmelidirler.

Sıradan insanlarca bilinmeyen ve yarım yüzyıllık özel araştırmaları sırasında Mr. Gurcief tarafından ve aynı zamanda kendilerini objektif gerçeğin araştırılmasına adanmış olan günümüzün en üst kültüründen bir grup insan tarafından ortaya konmuş bütün sorunlara önce teorik, ardından pratik olarak inisiye edilmeleri ancak bu üç grubun hepsinden geçmelerinden sonra olabilir.

Birinci kategoridekiler Enstitüye girerken, her kişi için ayrı hazırlanan "bireysel-kayıt"taki paragrafları tamamen doldurduktan sonra belli talimat ve nasihatlar alırlar.

"Bireysel kayıt"ta verilen bilgi, her sujenin, bireyselliğinde billûrlaşmış olan özellikleri ve organizmasının temel işlevleri ve aynı zamanda da dikkat derecesi, hafıza, konuşma, uyum hissi, mizaç, fizik ve psişik refleks şekilleri, koku, tat, işitme, görme, renklere cevap, ışınlam kalitesi, vs. hakkında ayrıntılı gözlemler belirtecektir.

Bu gözlemlerin sonuçları, söz konusu bireyin yetenek ve eğilimleri ile ilgili aynı dönemde açıklığa kavuşmuş ve "birey-

**Bazı ders konuları ve ayrıca pratik program sadece birinci kategorideki öğrencilere verilir.*

sel kayıt"a geçirilmiş çeşitli verilerle birlikte, üretici bir kendini geliştirme yönteminin oluşturulmasında, öğretmenler için "başlangıç noktası" olacaktır. Aynı verilere dayanarak, derceli bir özel psikişik çalışma plânı, buna bağlı olarak Enstitüde yaşam tarzı ve hastalık hâlinde gerekli şifanın yanısıra incelenecek konularla ilgili seçenekler belirtilecektir.

İrade zayıflığı, "inatçılık", tembellik, sebepsiz korkular, sürekli yorgunluk hissi, apati, alınganlık, düzensiz madde alışverişi, şişmanlık veya bıkınlık, alkol, uyuşturucu alışkanlığı gibi patolojik bazı belirtiler gösteren bireylere özel ilgi gösterilecektir.

Genel nitelikli gereksinimlere cevap veren ve ayrıca öğrencilerce genel derslerde öne sürülen ve şüpheli veya keyfi olarak değerlendirilebilecek teori ve ifadelerin doğruluğunu araştırabilecekleri "Psikometri" ve "kimyasal-tahlil", "psikolojik deney" bölümlerinden oluşan ve dünya üzerinde hiç duyulmamış derecede zengin bir koleksiyondan oluşan en çağdaş âlet ve cihazlar Enstitünün ana merkezine kurulmuştur."

Bu kitapçığın ana konusuna dönersek, öncelikle, sayısız denemelerden sonra, bu Enstitünün, yukarıda belirtilen prospektüsün ilkeleri doğrultusunda, 1921 yılında Fransa'da tarafımdan kurulmuş ve az çok yerleşmiş olduğunu belirtmeliyim. Fakat uzun süre yaşamadı. Sadece ben üzmekle kalmadım, bu birçok insanın herhalde anlayabileceği gibi düşünen tüm insanların talihsizliği idi. Çünkü öncelikle, faaliyetim başlıca benim kişisel hedefim olarak görünen şeyi takip ettiği hâlde, bütün insanlığa olabilecek yararını kısa sürede görerek "makul düşünen dünya"nın tamamını ilgilendirecek ve kucaklayacak bir düzeye geliştirdim.

Pek çok kişinin bildiği ve beni ölüme çok yaklaştıran kazanın sonucu olarak, etkinliğimin zirvesinde, sadece çeşitli ülkelerde Enstitünün 18 yeni şubesini açma faaliyetim için hazırlanan her şeyi değil, ana merkez ile ilişkili her şeyi de tasfiye etmek zorunda kaldım.

Üçüncü serinin kitaplarından birinde ayrıntılı olarak zaten anlatılmış olduğundan, başıma gelen felâketin sonuçlarını ve inanılmaz çabalarla tarafımdan yaratılan her şeyi, şuurum yerine gelir gelmez mümkün olduğu kadar çabuk tasfiye etmeye zorlayan, bundan türeyen beklenmedik şartları bu kitapçıkta anlatmayacağım.

Şimdiye kadar bu konuda söylemiş olduklarımdan sadece, o zaman beni yazarlığa başlamak, hatta sonunda "standart bir yazar" olmak zorunda bırakan esas sebepleri kısa olarak tekrarlayacağım.

Yukarıda belirtilen trafik kazasından birkaç ay sonra, kendimin ve çevremdekilerin, yaşayacağımdan emin oldukları ve fizik vücudum hâlâ pek aciz olduğu hâlde ruhumun bilûrlaşmış olan eski işlevleri ve yoğun etkinlik ritmi günden güne daha da düzelmeye başlayıp böylece ruh ve beden hâllerim arasında ahenksizlik yarattığı dönemde, kendime, düşüncelerime yeni bir yön verecek ve böylece manevî acımı yok edecek bir uğraş bulmaya karar verdim.

Hâlâ yatakta olduğum ve o zaman alışkanlık hâlinde olduğu şekilde uykusuzluk çektiğim bir gece, bir çağrışımla harekete geçip, son iki üç ayda beni rahatsız eden ve sonunda zihnimde musallat olan bir plânımla ilgili düşüncemi—edebiyat yoluyla fikirlerimin içeriğini yayma isteğimi de içeren ve bu özel amaç için yıllardır hazırlamış olduğum insanların güvenilmezliği ve tembelliği sebebiyle başarısızlığa uğrayan, hayatının daha önce belirtilmiş olan temel hedefine ulaşmak için genel bir düzen kurduğum sıralar gerçekleşmiş olması gereken—hatırladığımda aniden günün şartlarından istifade etmemem ve bu amacı gerçekleştirmek amacıyla eldeki malzemeyi yazdırmamam için hiç bir sebep bulunmadığı aklıma geldi.

Sonuçta, düşünmeye devam ettikçe nihayet böyle yapacağıma karar verdim.

Bir sonraki akşam, yanımdaki insanlardan birinden, bir kalem ve defter alıp söyleyeceklerimi aynen yazmasını istedim.

Önce, fikirlerimin değişik yönlerini tiyatro veya sinema için uygun kısa senaryolar şeklinde yaymak arzusuyla, başlangıçta böyle senaryolar yazdırdım ve her gün, taze ve tamamlanmış bir senaryo "pişirmeye" başladım.

Yazdırdığım çok sayıdaki senaryodan sadece dördüne değineceğim:

"Kokainciler"

"Borsanın El Falı"

"Bilinçsiz Cinayet"

"Üç Erkek Kardeş"

O zaman dikte ettiğim ve sırası gelince insanların tanıya-

cağı ve o aralar özellikle hassas olan idrak organımın şu ya da bu izleniminin etkisiyle karakterlerini oluşturduğum küçük "edebî" kompozisyonlarımın özelliği hakkında en azından yaklaşık bir fikir vermek için, yukarda bahsedilen senaryoların "Üç Erkek Kardeş" başlıklı sonuncusundaki fikirlerimden çıkarılan düşüncelerimi ifade etmemi sağlayan bir olaydan burada bahsetmeyi yeterli buluyorum.

Dikte etmeye başladıktan birkaç hafta sonra, bu yeni uğraşımın, ümitsiz ve çıkış yolu göremediğim durumumla ilgili düşüncelerimin yoğunlaşmasına son vermekle kalmayıp "küçümsenmeyecek" bir coşku niteliği almasından ve sonunda fizik bedenimin hızlanan bir tempoda ilerleyen ahenksizliğinin düzeltilmesine yol açmasından sonra aktif düşünceyi bırakıp izlenimlerimde genel bir değişme sağlamak amacıyla, henüz tek başıma hareket edemememe rağmen, bana yakın birkaç kişinin refakatinde arabayla Paris'e gitmeye karar verdim.

Bu ziyaretlerimden biri sırasında, o zamanlar yabancılar arasında meşhur olan Café de la Paix'de bazı arkadaşlarla oturmuş her türlü sorun hakkında tartışıyorduk.

Başka şeyler arasında, o aralar popüler olan "İki Erkek Kardeş" adlı bir filmde bahsedildi ve yanımdakilerden biri özel olarak bu film için hazırlanmış bir sinemaya gidip bu meşhur filmi görmemizi teklif etti.

Hep beraber gitmeye karar verdik ve sinemanın çok yakın olması sebebiyle, büyük zorlukla da olsa yürüyerek gittim.

Sinemada inanılmaz bir kalabalık vardı, bilet bulmak zordu, fakat arkadaşlarımdan biri belli ki "astronomik" bir miktar ödeyerek birkaç tane bulmayı başardı.

Sezonun "zirve"si olan o saçmalığın içeriğini burada tekrarlamayı gerekli bulmuyorum, fakat kötü havalandırma sebebiyle pis havayı soluma zorunda olan insanlarla dolup taşmış o odada oturup dışarı çıkamadan ister istemez filme bakmak ve de görüşüm henüz iyileşmediğinden dikkatle ve çeşitli nesneleri bazen bir, bazen diğer gözümle tespit ederek bakmak zorunda kaldım ve popülerliği tamamen günümüz insanları arasında yaygın olan sürü içgüdüsüne bağlı olan bu saçma "moda blöf"den tiksindiğimi hissettim.

"Genel hipnotik süreç" olarak adlandırabileceğim bu şeyin bitiminde, önceden ileri sürülmüş fikirleri sağlamlaştırmak amacıyla, "topallayarak" ve arkadaşlarımdan destek ala-

rak, daha sonraları Paris "bürom" olacak olan Café de la Paix'e döndüm ve yavaş yavaş sakinleştikten sonra, "Üç Erkek Kardeş" diye adlandırdığım senaryomun taslağını kafamda oluşturmaya başladım.

Bu senaryoda iki yerine üç kardeş oynamakta ve bunların bütün tezahür ve karşılıklı ilişkileri, insanın genel bütünlüğünü oluşturan bağımsız billürleşmiş ve nispeten eğitilmiş üç ayrı, birincisi fiziksel, ikincisi astral ve üçüncüsü zihinsel bedenın tezahür ve karşılıklı ilişkileri ile karşılaştırılmaktadır; bu üç kardeşin, onaylayıcı ve reddedici bir tartışma şeklindeki diyaloglarında, tıp ilminin yüksek derecede gelişmiş olduğu eski zamanlardan günümüze gelmiş olan ve şu ya da bu maddenin dönüşümü sırasında karakterlerden biri için yararlı ya da zararlı, tatmin edici veya tatmin edici olmayan şeyler hakkındaki belli fikirleri sundum.

Güçsüzlüğüm sebebiyle dikte etmek zorunda olduğum ilk iki üç ay sırasında, belli bir sistem olmaksızın genel bütünden ayrı ayrı alınmış fikirleri ortaya koydum— küçük senaryolar biçiminde, farklı insanların hayatlarındaki değişik dış olayları temsil eden parçalar.

Fakat daha sonra, fiziksel gücüm az çok iyileştiğinde kendim yazmaya başladım; ve çocukluğumda duymuş olduğum, ilk insanların dünya üzerinde görünmesi konulu ve baş kahramanını da, bu görünmenin muhtemel bir şahiti olarak Beelzebub yaptığım bir senaryomu yüksek sesle okuduğum sırada, bu senaryoda, fikirlerimin değişik yönlerinin açıklamasının kolayca anlaşılmasını sağlayacak pek çok çıkış noktasının bulunabileceği zengin bir kaynağın varlığını sezdim ve böylece bu senaryomu daha sonraki yazılarıma temel olarak alıp küçük senaryolar yazmayı durdurdum ve bir baş eser yazmaya karar verdim.

O andan sonra, toplu olarak fikirlerimin esasının açıkça anlaşılmasını sağlayabilecek meselelerden herhangi birinin mantıklı bir gelişimi için bu kaynağı tümüyle kullanarak, daha önce yayınlanması için seçilmiş malzemeyi, bu sefer belirli bir sistemi takip ederek tefsir etmeye ve işlemeye başladım.

O zamandan beri, bütün o yıllar boyunca, bugüne kadar kendimi özellikle yazmakla meşgul ettim ve sıklıkla meditasyonlarım sırasında ortaya çıkan yeni plânlarımdan dolayı, metni ve yanısıra dışa dönük biçimini değiştirdim ve sonunda

geçen yıl, yazılarının yayınlanacağı metni ve son biçimini benimsedim.

Bu kitapçıkta okuyucuya, yazılarının son olarak seçilmiş biçimi hakkında bir bilgi vermek ve aynı zamanda çoktan yorulmuş beynimi de yeniden zorlamamak için basitçe, tamamen bitmiş ve yayıncıya verilmiş olan birinci kitabımın yazılarının ilk altı giriş sayfasını vereceğim.

G.I. GURCİEF

HEPSİ VE HER ŞEY

Üç seride on kitap

Orijinali Rusça ve Ermenice yazılmıştır. Diğer dillere çeviriler, yazarın kendisinin kişisel yönetimi altında, kendi belirli bireysellikleri ile uyum içinde özel olarak eğitilmiş ve tercüme edilen metni anlamalarına ve her dilin filolojik özelliklerine göre seçilmiş bir grup çevirmen tarafından yapılmıştır ve hâlâ yapılmaktadır.

Paris
1933

Her şey üç ana sorunun çözümlenmesi amacıyla mantikî anlayışın yeni ilkelerine göre açıklanmıştır.

BİRİNCİ SERİNİN SORUNU

Acımasız bir şekilde, hiç bir ödün vermeksizin, insanın düşünce ve duygularından, dünyada varolan her şey hakkındaki eski ve yıllardır kökleşmiş görüş ve inançlarını söküp çıkarmak.

İKİNCİ SERİNİN SORUNU

Yeni bir yaratım için gerekli malzemenin sağlanması ve geçerli ve iyi kalitede olduğunun ispatlanması.

ÜÇÜNCÜ SERİNİN SORUNU

Yazarın doğruladığı ve ispat ettiği gibi bütün insanlarda mevcut olan hayalî dünyanın değil, gerçekte varolan Dünyanın insanın düşünce ve duygularında doğru ve sağlıklı bir temsilinin ortaya çıkmasına katkıda bulunmak.

BİRİNCİ SERİ

"İNSAN HAYATININ OBJEKTİF OLARAK
TARAFSIZ BİR ELEŞTİRİSİ"

ortak başlığı altında üç kitapta

veya

"BEELZEBUB'UN TORUNUNA HİKÂYELERİ"

İKİNCİ SERİ

"OLAĞANÜSTÜ İNSANLARLA BULUŞMALAR"

ortak başlığı altında üç kitapta

ÜÇÜNCÜ SERİ

"HAYAT ANCAK BEN 'BEN'
OLDUĞUMDA GERÇEKTİR"

ortak başlığı altında dört kitapta

BİRİNCİ SERİ

**"İNSAN HAYATININ OBJEKTİF OLARAK
TARAFSIZ BİR ELEŞTİRİSİ"**

veya

"BEELZEBUB'UN TORUNUNA HİKÂYELERİ"

İÇİNDEKİLER

Birinci Kitap

- 1) Düşüncenin Uyanması
- 2) Giriş : Beelzebub neden Güneş Sistemimiz'deydi?
- 3) Karnak gemisinin inişindeki gecikmenin sebebi
- 4) Düşme kanunu
- 5) Başmelek Hariton'un sistemi
- 6) Daimî hareket
- 7) Gerçek varlık-görevinin farkına varma
- 8) Beelzebub'un torunu saygısız yumurcak Hüseyin insanlara "sümüklüböcek" demeye cüret ediyor
- 9) Ayın yaratılmasının sebebi
- 10) "İnsanlar" niçin insan değildir
- 11) Günümüz insanının tuhaf psişesinin etkileyici bir özelliği
- 12) İlk "homurtu"
- 13) İnsan aklında hayal nasıl gerçek olarak algılanabilir
- 14) Hiç neşeli şeyler vaat etmeyen perspektiflerin başlanması
- 15) Beelzebub'un Dünya gezegenine ilk inişi
- 16) Zaman anlayışının rölatifliği
- 17) Baş-saçmalık : Beelzebub'un iddiasına göre güneşimiz ne aydınlatır ne de ısıtır
- 18) Baş-anlamsız
- 19) Beelzebub'un Dünya gezegenine ikinci inişi hakkındaki hikâyeleri
- 20) Beelzebub'un Dünya gezegenine üçüncü uçuşu
- 21) Beelzebub'un Hindistan'ı ilk ziyareti
- 22) Beelzebub ilk defa Tibet'te
- 23) Beelzebub'un Dünya gezegeninde dördüncü kişisel kalışı

- 24) Beelzebub'un Dünya gezegenine beşinci defa uçuşu
- 25) Yukarıdan Dünyaya gönderilen çok Mübarek Aşiyata Şiyemaş
- 26) Çok Mübarek Aşiyata Şiyemaş'ın açıklamaları ile ilgili "Durumun Dehşeti" başlıklı Legominizm
- 27) İnsanın varoluşu için Çok Mübarek Aşiyata Şiyemaş tarafından yaratılan düzen
- 28) Aşiyata Şiyemaş'ın Çok Mübarek Emeklerinin tamamının yok edilmesinin baş suçlusu

İkinci Kitap

- 29) Eski medeniyetlerin meyveleri günümüzdekilerin çiçekleri
- 30) Sanat
- 31) Beelzebub'un Dünya gezegeninde altıncı ve son kalışı
- 32) Hipnotizm
- 33) Profesyonel bir hipnozcu olarak Beelzebub
- 34) Rusya
- 35) Uzaylararası Karnak gemisinin belirlenen iniş rotasında bir değişiklik
- 36) Almanlar hakkında birazcık daha
- 37) Fransa
- 38) Din
- 39) Kutsal "Araf" gezegeni

Üçüncü Kitap

- 40) Beelzebub insanların temel kozmik Heptaparaparşinoh kanununu nasıl öğrenip yeniden unuttuklarını anlatıyor
- 41) Buharalı derviş Hacı-Asvatz-Truv
- 42) Beelzebub Amerika'da
- 43) Beelzebub'un, insanların periyodik karşılıklı yok

etme süreci hakkındaki tetkikleri veya Beelzebub'un savaş hakkındaki görüşü

- 44) Beelzebub'a göre, insanın adalet anlayışı objektif anlamda kendisi için lânetli bir seraptır
- 45) Beelzebub'a göre, insanın Tabiattan elektrik elde etmesi ve kullanımı sırasında onu yok etmesi insan hayatının kısılmasının başlıca sebeplerinden biridir
- 46) Beelzebub torununa, insan hakkındaki bilgiyi açıklamak için seçtiği biçim ve düzenin önemini anlatıyor
- 47) Tarafsız düşüncenin kaçınılmaz sonucu
- 48) Yazardan

Dostça Tavsiye

(Basıma hazırlanan bu kitabı yayıncıya teslim ettiği sırada yazar tarafından irticalen yazılmıştır.)

Duyduklarından ve okuduklarından çağdaş insanların yeni izlenimleri algılamadaki verimlilikleri hakkındaki deneysel incelemelerim sırasında yaptığım sayısız çıkarım ve değerlendirmelere ve ayrıca çok eski zamanlardan günümüze aktarılmış olan az önce hatırladığım halk bilgeliği deyişine göre, herhangi bir dua "Yüksek Güçler" tarafından ancak üç defa,

İlk olarak—kişinin anne ve babasının ruhlarının iyiliği ve huzuru için,

İkinci olarak—kişinin komşusunun iyiliği için,

Ve üçüncü olarak—kişinin kendisi için tekrar edildiğinde duyulur ve karşılık elde edilir.

Basılmaya hazır bu kitabın ilk sayfasında şu tavsiyeyi sunmayı gerekli buluyorum.

"Yazılarımın her birini üç defa okuyun :

İlk olarak—bütün çağdaş kitap ve gazeteleri okumaya mekanik olarak alıştığınız gibi,

İkinci olarak—bir başkasına yüksek sesle okuyormuş gibi,

Ve ancak üçüncüsünde—yazılarımın özünü gayret edip anlayın."

Ancak o zaman yazılarım hakkında sadece size mahsus kendi tarafsız kararınızı oluşturabileceksiniz. Ve ancak o zaman, anlayış derecenize göre beklediğim ve tüm varlığımla sizin için dilediğim özgül yarar elde edeceğinize dair ümidim gerçekleşebilecektir.

YAZAR

Şimdi artık, kanımca, bu kitapçıkta öne sürülen her şey sayesinde, "Çağdaş-İnsanlığa-İlk-Çağrı" olarak adlandırdığım bu kitapçığın özünün değişik yanlarını her okuyucunun iç gözünü tasvir edecek uygun bir "temel" atmış olarak, diğer şeylerden önce, yazılarımın yayınlanmasına nihayet girişmiş olmakla beraber, olağan yollardan değil, kendi tasarladığım belli bir plân doğrultusunda dağıtılmalarına karar vermiş olduğumu herkese ilân etmeyi doğru buluyorum.

Tarafımdan yeni oluşturulan bu plân, birinci seri hariç yazılarımın "herkesçe ulaşılabilir" olmasını önlemek için bütün önlemleri almaktan ibarettir.

Son yıllarda, söz konusu çalışmamın okunmasını dinleyenlerde yaptığım gözlemlerim sırasında vardığım bu kararım, uzun bir düşünüşün sonucu olup son asırlarda nerdeyse tamamen anormal hâle gelen insan psişesinin iyileştirilmesine herkesçe ulaşılabilir bir katkıda bulunmak ihtimali olan başlangıç ümidime ters düşen bir karardır.

Kararım doğrultusunda, sadece yazılarımın ilk serisinin üç kitabını halk tarafından ulaşılabilir yapmayı tasarladım.

Diğer iki serinin kitaplarına gelince, onların içeriklerinin aşağıdaki şekilde tanınmasını arzu etmekteyim:

İkinci serinin içeriği, birinci serinin içeriği hakkında tam bilgiye sahip olanlara açık okumalar sayesinde tanıtılacaktır. Bu arada, bu okumaların, fikirlerimin hayranlarından oluşan birçok gruplar arasında mevcut olan çevrelerde yapılmasını arzu etmekteyim.

Bu amaçla, daha kolay ulaşılması sağlanacak olan bu hali hazırda mevcut olan "çevreler" yeniden düzenlenecek ve kolay ulaşılabilir yeni bir tip "kulüp" açılacaktır ve böyle "çevre"lerin bulunmadığı yerlere, okumalar düzenlemek üzere özel olarak eğitilmiş insanlar gönderilecektir.

Üçüncü serinin içerikleri ile tanışma izni ancak, önceki iki seride açıklanan fikirler hakkında tam bir bilgiye sahip olmanın yanı sıra, yazılarımın önceki serilerinde belirttiklerime uygun olarak tezahür etmeye ve başkalarının tezahürlerine de buna göre karşılık vermeye başlamış olan kişilere verilmiştir.

Bu insanların hüner ve yetenekleri, inisiyasyona kabul hakkı olanlar tarafından, benim belirlediğim kanunlara uy-

gun olarak veya daha iyi bir ifadeyle, doğruyu arayışlarında belli bir Varlık seviyesine ulaşmış olan insanlar arasında dünyada hep mevcut olmuş ve tarafımdan yenilenmiş kurallara göre değerlendirilecektir.

Bu kararına kesin olarak uyulması için mümkün olan bütün önlemleri almış olmama rağmen, kitaplarımın bütün okuyucularına, ellerinden geldiği kadarıyla bu kararımı yerine getirmek ve böylece yazılarımla ilgilenen herhangi bir kişinin, belirttiğim sıra dışında bunları okumaya kalkışmasını önlemek için samimî bir çağrıda bulunmayı değersiz bulmuyorum; diğer bir deyişle, birisi herhangi bir maksatla baştakinden başka biri ile yazılarımı okumaya başlaması için ikna etmeye çalışsa da, tarafımdan yazılan herhangi bir şeyi, hiç bir zaman daha önceki eserlerimle tanışmadan okumamalıdır.

İnanın ki, bu dileğimin tam olarak yerine getirilmesi, sizin ve çıkarlarınız için büyük önem taşıyabilir ve ben bu yüzden bunu vurguluyor ve ısrar ediyorum.

Dileğim yerine getirilmediği takdirde doğacak sonuçlar hakkında ayrıntılı olarak şimdi yazmayacağım; bunları uzun süren gözlemlerim ve istatistik hesaplarım sayesinde açıklığa kavuşturmuş ve doğrulamış bulunuyorum. Burada sadece, bazı insanlar için, yazılarımla belirtilen sıranın dışında okumasının (okuyucu fikirlerimi ister uzun süredir ister yeni izliyor olsun) genel psişelerinde, aralarında normal kendinimükemmelleştirmeye ihtimalinin tamamen felç edilmesinin özellikle bulunduğu bir takım istenmeyen fenomenler ortaya çıkaracağını söyleyeceğim.

Yazılarımla yayınlanması plânını açıklamak için, teminatları altında başka insanların da üçüncü serideki Doğruluk ve Gerçekliğe ışık tutan fikirlerle tanışmasına izin verileceği, inisiyasyona kabul hakkı kazanmış kişilerden bahsettim; ve okuyucunun kafasında bu kişiler ve bu arada yönetimleri altında ikinci serinin genel okumalarının gerçekleşeceği kişiler hakkında yaklaşık bir fikir oluşturmak ve böylece onlar hakkında doğru bir tavır yaratmak için şunu söylemeyi gerekli buluyorum:

İşbirlikleriyle, yazılarımla ikinci ve üçüncü serisinin içeriklerini geniş bir kitleye yaymayı arzu ettiğim bu iki farklı

insan kategorisi, bugün "Varlık ve Anlayış"ın oldukça farklı iki seviyesine sahip kişileri temsil etmektedirler.

Gelecek etkinliklerine hazırlanmaları, tesadüfen gerçekleşen ve benim faaliyetlerimle ilgili iki değişik durumun sonucu olarak başladı.

Sıradan insanların, yazılarımın üçüncü serisinin kitaplarının içeriği ile tanışmaya lâyık olduklarını ispat etmesi gereken ve faaliyetimin yeni döneminde benim esas yardımcıları olacak olan bu insanların birinci grubunun oluşmasına katkıda bulunan şartlar şöyleydi:

Başlangıçta, bu kitapçıkta daha önce bahsedilmiş olan ilkeler doğrultusunda enstitüyü nihayet organize etmeye karar verdiğimde ve bunu pratiğe uygulamak için uygun bir ülke aradığım sıralarda, sıradan hayatın şartlarında bazı değişiklikler olabileceğini önceden görüp her ihtimale karşı, niyetimi, gelecekteki işbirliklerini sağlama almak amacıyla bir "biraderliğe" (Asya'nın ortasındaki bir çeşit manastıra) açmaya karar verdim.

Benim açımdan, başlıca gelecekteki dini ve ahlâki hareketlerimle, onlar açısından da belirttiğim şartlara uygun olarak onlara emanet edeceğim kişilerin iç dünyalarına rehber olmaları üzerine kurulu her türlü karşılıklı sorumluluklar hakkındaki uzun tartışmaların sonucu olarak belirli bir anlaşma sağladık.

O zamanlar "Rus Türkistanı" denen ülkeye vardığım 1911 yılından itibaren ve Moskova'ya doğru bir kentten diğerine gidişim sırasında, niyetlerimin gerçekleşmesi için gerekli her şeyi hazırlarken gayeme hitap eden değişik insanlarla temasa geçtiğimde, ne zaman kısmen gelecekte onlara duyduğum ihtiyaca bağlı olan amacımla ilgili verilere sahip insanlarla karşılaşsam, onlarla ilişki kurdum ve gerekli karşılıklı mutabakattan ve ihtiyaçlarını karşıladıktan sonra, onları manastıra yolladım.

Bütün bu dönem boyunca, belirttiğim ciddi araba kazasına kadar, Rusya'nın tümünü, Kafkasya, Türkiye, Almanya ve İngiltere'yi ve sonunda yerleştiğim ülkeyi, açık fikirli Fransa'yı dolaştım ve fikirlerim temelinde Asya ve Avrupa halklarının nerdeyse hepsinden onbinlerce insanla karşılaştım; bunlar arasından, verileri amacıma hitap eden, her iki cinsten

yirmiyedi kişiyi seçerek, daha önce belirtilen manastıra yolladım.

Uygunsuz tezahürleri sebebiyle ve elbette orada görüp işitliklerini ağzından kaçırmaması amacıyla özel bir sesizlik bü-yüsü altında geri gönderilen biri ve biri kalıtsal bir hastalığın kurbanı olarak, diğeri ise, "Sançışuk" adlı tıbbî bir bitkiyi ararken geçirdiği kaza sonucu ölen ikisi dışında diğer hepsi, bütün dönem boyunca, yaşlı biraderlerin ve "gerçek arayışında" beni arasına ziyaret eden eski yardımcılarımın bazıları-nın rehberliği altında, o manastırın gerektirdiklerini yerine getirmenin yanı sıra, yaşlılıklarında hak ettikleri objektif iyiliği amaçlayarak, fikirlerimin tümünün özünün ayrıntılı bir teorik anlayışına ulaştılar ve pratik olarak Varlıklarına özümlediler.

Bugün için geçmişte hazırlanıp yeni geliştirilmiş olan plânıma göre kitaplarımın ikinci serisinin içeriği hakkındaki bilginin daha geniş bir kitleye verilmesine yardımcı olacak ikinci kategorideki insanların mükemmel hazırlanmasına sebep olan şartlar böylece sağlanmıştı.

Sekiz yıl önce, neslimiz için utanç verici bir şekilde "insan" olarak adlandırılan birtakım yozlaşmış kişiler, beni tanıyan herkesçe bilinen ciddi trafik kazasından sonra, bana karşı, sayısız "iyi fiilleri"nin "tanrılaştırılması" hâline gelen bir hareket yaptıklarında ve kanun uyarınca belli ki atalarımın ve kendimin iyi fiillerimizden türeyen çeşitli sebepler sayesinde bütün beklentilerin aksine ölmeyip kısa bir süre sonra, tarafımdan kurulan Enstitüyü ve onunla bağlantılı her şeyi tasfiye etmeye başladığımda; ve daha sonra, yıllarca Enstitünün ana merkezinde ve kısa bir süre sonra yeni şubeler açmayı umduğum diğer yerlerde masrafları benim tarafımdan karşılanarak yaşamış olan birçok kişinin çektiği sıkıntıları öğrenince, bazıları ve aileleri için, hayatın nispeten ucuz ve böyle bir amaca uygun olduğu Orta Avrupa Devletlerinden birinde bir topluluk-hayatı düzenlemeye karar verdim.

Bu topluluk-hayatını, yanımdayken vicdanî ve az çok övülecek şekilde davranmış ve çaresiz olanlar için düzenledim; ve onlara, Türkistan'dan Paris'e giderken karşılaştıklarımı ve henüz hazır olmadıklarından daha önce belirtilen Orta Asya'daki manastıra daha sonra gönderilmeye aday olarak gör-

düğüm kişileri de kattım.

O zamandan beri hepsi orada yaşamakta ve bir yandan sıradan hayatın her türlü kaçınılmaz görevlerini yerine getirirken, diğer yandan Enstitüde kaldıkları süre içinde benden öğrendikleri imkânları pratiğe uygulamaya ve kendilerine düzenli olarak kopyaları gönderilen bütün yeni eserlerimle tam olarak tanışmaya devam etmektedirler.

Son yirmi yılda karşılaştığım pek çok kişinin, değişik insanların amacıma uygun olup olmadığına karar vermeye beni yönelten şeyin ne olduğunu öğrenmeye aşırı derecede ilgi göstermelerinden dolayı ve aynı zamanda bu bilginin, bazıları için, inanıyorum ki, sırf egoist çıkarları için dahi olsa, benden öğrendikleri bazı gerçekleri sonunda özümlemelerini sağlayacak teşvik edici bir faktör olması sebebiyle, burada bu insanların uygunluğunu ispatlayan büyük miktardaki verilerden başlıcalarının aşağıdaki beş tanesi olduğunu açıkça bildirmeyi uygun buluyorum :

1- Eğer etraflı gözlemlerim sonucunda, bireyselliklerinde, hazırlık yaşından itibaren, sorumlu yaşlarında az çok övgüye değer bir yaşam için bazı belli hareket noktaları belirlemişsem.

2- Eğer varlıklarında, "organik utanç", "dindarlık", "saygınlık", "faniliğin bilincine varma" gibi uyarıları kendilerinde meydana çıkaracak faktörlerin gelişmesi için genellikle kalıtsal olan eğilimleri tamamen körelmemişse.

3- Eğer bireyselliklerinde, anormal çevreye bağlı olarak daha önce kök salmış bulunan zaaflarının bilinçli yok edilmesini mümkün kılan kalıtsal bir eğilim varsa.

4- Eğer sıradan hayatlarının yerleşik şartlarının uygun olduğuna dair deliller göstermişler ve belli ilkeler doğrultusunda, gelecek için belirli görüş açıları elde edebilme ihtimalini edinmişlerse.

5- Eğer kendi "hiçlik"lerinin kesin olarak farkındaysalar ve kendi durgun düşünceli anlayışlarına göre dahi olsa kendilerini böyle bir "hiçlikten", olmaları gereken belli bir "bir şey"liğe geçirme isteğinin gerekli niteliğine ulaşma ihtimaline sahipse.

Şimdi, yukardaki—usta ressamın tabiriyle—"zemin-çalışması"nın sonucu olarak çağrımın özünün genel hatlarını çiz-

miş bulunuyorum ve farklı farklı toplumsal mevkilerde, değişik doğal anlayış, öğrenim, ırk ve inançtan insanların otomatik ve bazen nispeten bilinçli tezahürleri üzerindeki özel incelemelerim sırasındaki uzun, tarafsız gözlemlerimde yaptığım birçok kesin çıkarımlardan, yani hem genel hem sübjektif anlamda zararlı ve sevimsiz olan ve insanın psişik küresinde keskin olarak tezahür eden bir faktörle ilgili kesin çıkarımlarımdan birini size anlatıp sizinle paylaşmak istiyorum.

Şimdilik kendimi sadece, mümkün olan her yoldan doğrulayıp açıklığa kavuşturduğum ve başlangıçta önemsiz görünmesine rağmen beni hayrete düşüren, her insana mahsus bu psişik faktörle ilgili genel bilgiden bahsetmekle sınırlandıracağım. Daha sonra, ayrıntılı olarak, bu faktör ve bu istenmeyen faktörü tüm sonuçları ile birlikte değiştirecek ve hatta tamamen yok edecek deneysel açıklamalı yöntemlerimin bir sonucu olarak belirlemiş bulduğum araçlardan bahsedeceğim.

Çocukluğumdan beri bende yerleşmiş kanaatlere ve bugün tüm insanlarda mevcut dini ve ahlâki kavramlara tamamen aykırı olması sebebiyle beni hayrete düşüren bu psişik faktör, tarafımdan gözlenmiş ve daha sonra, bu kitapçığın başında bahsettiğim 21 yıllık suni yaşamım sırasında ayırım yapmaksızın tanıştığım herkese şaşmaz bir şekilde uyguladığım ilkelilerimden biri sayesinde tüm yönleriyle açıklanmıştı.

Bu devirde sürekli uygulamış olduğum birçok ilkeden biri olan bu ilke, tezahürleri "Kibirlilik" ve "Kendini Beğenmişlik" diye bilinen ve çağdaş insanın genel bireyselliğinde kaçınılmaz olarak oluşan faktör tarafından yaratılan dürtüyü, tanıştığım insanlarda asla gözönünde bulundurmamamdan ve ne olursa olsun teşvik etmememden oluşmaktaydı ve tam aksine, onlara karşı eleştirel bir tavır benimsemeye ve buna dayalı tüm saadeti de tehlikeye atmaya zorunlu olduğum düşüncesindeydim.

Bütün okuyucular için açıklığa kavuşması ve önemini vurgulamak açısından, hayatımın o döneminde, yukarıda belirtilen ilkenin uygulanmasının sebeplerini vermeyi gerekli buluyorum.

Hayatımın o döneminden çok önce, daha önce belirttiğim şekilde, belirli bir süre için belli bir tarzda tezahür edip karşılaştığım insanların tezahürlerine de aynı şekilde karşılık

vermek şeklinde uzun yıllar süren bir yeminin etkisinde kaldığım sıralar profesyonel hipnozcu olarak mesleğimi yaparken, mümkün olduğunca, tabiatımın istenmeyen tezahürlerini şuurumun denetimi altında tutmaya çalıştımsa da, içimde aktif şuurumun denetiminin çok ötesinde insanlar üzerinde, hem uyanık hem hipnotik hâllerine etkili bazı otomatik etkiler oluşmaya başladı.

Bundan dolayı, kısa bir süre sonra, tabiatımla bağdaşmayan ve sık sık vicdan azabı uyandıran çeşitli sonuçlar, uyanık şuurum tarafından gerçekten farkedilir hâle geldi ve böylece geleceğimin rehber ilkesi olacak olan ve temel görevi, bu önceden belirlenmiş dönemde, organizmamın bütün iç hâllerinde sürekli olarak, kendimi "terbiye etmem" ve tanıştığım herkese karşı sevgi, acıma, yardımseverlik duyguları ile tezahür etmem olan hayatımın programını tasarlarken, esasen kendi özel amacıma hizmet edecek olmasına rağmen, hayata uyarlanması, kanımca aynı zamanda insanlara karşı iç yardımseverliğimin bir parçasını oluşturduğundan, yukarıdaki ilkeyi de katmaya karar verdim.

Böylece, tabiatıma mahsus zaatlarla bitmeyen mücadele ile, daha önceden tam sağlamlık kazanmış olan şuurumda yarattığım daha önce belirtilen yardımseverlik dürtüsünü tanıştığım herkesle ayırım yapmaksızın sürdürdüm; onlara yararlı tavsiyeler, para, yiyecek gibi hayat için gerekli şeyler, tavsiye mektupları vs. ile yardım ederek; fakat bütün gözlem ve araştırmalarımın sonucunda epeyce kesin olarak, bütün bu iyi fiillerimin, onlarda sevecenliğimin takdirini doğurmadığı, aksine yukarıda belirtilen ilke uyarınca bugün insanlar arasında yaygın olan psişik faktörün sonucu olarak onlarda uyanan "değişik renkli" dürtülerin etkilerini gözönünde bulundurup karşılık vermememe bağlı olarak onlarda bana yönelik aşıkâr bir soğuk tavır oluşmasına neden olduğunu kesin olarak belirledim.

Bütün bunlar içinde, kanımca en ilginç ve insanda pek çok düşünceler uyandırabilecek olanı, tarafımdan tüm yönleriyle belirlenen ve doğrulanan ve aynı zamanda kanuna uygun görüneni, bana hali hazırda soğuk bir tavır besleyenlerle olan ilişkimde, ne zaman iç yardımseverliğimi arttırmamla birlikte daha önce belirtilen "hata bulma" da artsa, bu hoşnutsuzluğun istisnasız her vakada artıp bana karşı açık bir düşmanlığa

varmasıydı.

Yıllardır özel gözlemlerimin baş nesnesinden biri olmuş olan çağdaş insanın her psişik hâlinde varolan bu zararlı faktör hakkında konuşurken, son "karanımı" belirtmeden önce, ilk olarak şunları söylemeyi gerekli sayıyorum:

Ömrümün sonuna doğru, hayatımın şimdiki döneminde bir insana hayatın sunabileceği her şeye bolca sahip olmuş olduktan ve her şeyde hayal kırıklığına uğradıktan ve sonuçta tarafsız olmamı sağlayan en yüksek dereceden tüm bilgilere sahip olduktan sonra, ben, Cennet ve Dünyayı samimiyetime şahit olarak çağırıp ölümden sonra vicdanımın huzuru için yemin ederek, şuurumda yerleşmiş kanaatlara dayanarak herkes tarafından duyulacak şekilde ilân ediyorum:

İnsanın iç dünyasında ve aynı zamanda insanın toplum hayatı sürecinde ortaya çıkan aşağı yukarı her yanlış anlamamızın temel sebebi, insanın varlığında hazırlık yaşlarında tamamiyle sadece yanlış eğitim sonucu oluşan ve sorumlu yaşlarda her uyarısı "**Kibir**" ve "**Kendini Beğenmişlik**" dürtülerine yol açan bu psişik faktördür.

Gerçek insanda ve aynı zamanda insanlar arasındaki huzurlu bir toplumsal varoluşta bulunması gereken mutluluk ve kendi kendinin şuurunda olma hâlinin (kendi suçumuz olmaksızın hayatlarımızda varolan sayısız diğer sebepleri bir kenara bırakıp tahlil etmeye kalkışmazsak) çoğu vakada tamamen, kendimizde "Kibir" duygusunun yokluğuna bağlı olduğunu kesin olarak doğrularım.

Bu durumda en samimî dileğim, Dünyadaki diğer Varlıklar arasında ona tâhsis edilmiş ve olması gerektiği gibi olan, (yazılarımın üçüncü serisinde mantıken ispatlamış ve kimse tarafından çürütülemeyecek şekilde doğrulamış olduğum) sadece bir hayvan olarak değil, insan olarak mukadderatını Yüce Tabiatın huzurunda haklı çıkarmak için çaba sarfeden her insanın, daha sonra, yazılarımdaki manayı anlama çabalarında ve kurmayı umduğum yeni kurumlarda, öncelikle kendinde yerleşmiş olup, tamamı her türlü "Kibir" duygusunu uyandıran verileri benliğinden silip atmaya yardım edecek yolları bulma ihtimalini görmesidir.

Bir yandan henüz karanlık olan "teandrolojik" sorunların çözümüne yönelik sürekli ve "çılğınca çabalarımı"—sonraki çağrılarımın okuyucu tarafından daha iyi kavranmasını

sağlamak amacıyla "verimli toprağın" hazırlanması için— tanımlamaya ve diğer yandan, okuyucularımın, insanın iç dünyasında diğer insanlara karşı insanların alışlagelmiş kavramlarına aykırı her türlü sonuçlar doğuran iyi dürtülerinin şuurlu ve otomatik olarak terbiye edilmesine katkıda bulunan faktörlerin varolmasının gerçek önemini daha açık olarak anlamalarını sağlamak için—yani dünyada varolmuş ve hâlâ varolan dinî doktrinler ve aynı zamanda zamanın insan hayatına soktuğu ahlâkî değerler tarafından idealize edilip öne sürülen dürtüler—daha önce dikkatimden herhangi bir sebeple kaçmış olan, hayatımızda yerleşmiş her türlü kötü gelenekten bağımsız, sevgi, acıma, güven, sempati vs. duygularına dayanan "çıplak" bir ilişkinin insandaki tezahürünün sonuçlarını kendime daha ayrıntılı olarak açıklama imkânına sahip olmak için, bu ilk çağırma başladığım günden bugüne kadar, yani 13 Eylül 1933'den 13 Ocak 1933'e kadar, bir yandan ısrarla ve hatta sürekli kendimle alay ederek, asırlardır insanlarca bilinen ve buna bağlı olarak iyi hayatları sayesinde belli bir kendi kendinin şuurunda olma derecesine erişmiş atalarımız ve hatta bazı günümüz insanların, hayatlarının her yılının üçte birini—sıradan hayatlarının zorunluluklarına hangi parçanın en az müdahale ettiğine bağlı olarak—kendini mükemmelleştirmeye veya kendi deyişleriyle "ruhlarını kurtarmaya" adadıkları o dinî felsefi ilkeyi kendim pratiğe uygulamaya koydum; bu ilke şöyle ifade edilebilirdi: **"Her - varlığa - karşı - sabırlı - olmak - ve - gücümüzün - imkânları - dahilinde - komşularımızın - kötü - fiillerinin - sonuçlarını - değiştirmeye - kalkışmamak"** ve diğer yandan, başka üç farklı insanın psikelerinde sunî bir etkiyle, bu ilkenin tezahürünü teşvik edip destekledim ve bundan kaynaklanan tüm sonuçları tam olarak gözlemledim.

Sunî etkilerimin yöntemleri üçlüydü:

Birincisini neredeyse kesintisiz, iyi niyetli ikna ve vicdani teşvikler yoluyla, ikincisini kendisini bekleyen korkunç geleceğin tehdidiyle, üçüncüsünü de değişik hipnotik telkinler yoluyla sağladım.

Aynı dönem boyunca, ciddi yorgunluk sonucu olan geçici bedensel dermansızlığım izin verdikçe, temas ettiğim bütün insanlarla olan ilişkilerimde, iç yardımseverliğimi daha da şiddetlendirdim. Fakat, belirttiğim yirmibir yıllık sunî hayat

döneminin başından beri uygulamakta olduğum yöntemi sürekli hatırlama ve konuşmalar sırasında, cidden uyarılmışlık maskesi altında aşıkâr olarak tezahür etme görevi olarak kendime tayin ettiğim ve aşağıdaki şekilde toparladığım ihtimalin kesin olarak yerine getirilmesini buna kattım: **"varlık - larında - mevcut - habls - kibir - faktörü - tarafından - insana - zorla - kabul - ettirilen - bütün - tezahürlerle - acımasızca - mücadele - etmek."**

O zaman belirlediğim gerçeklere gelince, "iç dünyaların teması" denen şeyden türeyen bütün yeni gerçekleri bütün yönleriyle doğruladım ve basmayı arzu ettiğim daha sonraki çağrılarında onlardan bahsedeceğim, fakat bu arada—torunlarımız, bizim gibi, zamanımızın insanları olarak, başkalarının yerine geçip onları anlama yeteneğine sahip gerçek Tanrı-benzeri yaratıklar yerine, anormal çevre sebebiyle sadece basit ve otomatik-yaşayan hayvanlar olmasınlar diye, irade gücü ve gerçek, objektif akıl yokluğu sebebiyle aynı zamanda talihsiz yaratıklar olan "komşuları"nın ve diğer insanların psişesinin gerçek ve doğru anlamının kendilerine talim edilmesi ve anlaşılması için torunlarımıza sahici malzeme hazırlama niyetiyle yürüttüğüm özel gözlem ve teyitlerimin sonuncusu ile ilgili olarak—son aylarda teşebbüs ettiğim orijinal bir "aydınlatıcı deney"im hakkında bu ilk çağrıda tam bir açıklama vermek ve bu psikolojik deneyin sonuçları sonucu ortaya çıkmış ve yerine getirilmesine, yazılarımın hepsi tamamlanır tamamlanmaz atılmak istediğim başka ve yeni bir kesin kararımı da itiraf etmek isterim.

Fikirlerim temelinde benimle tanışmış, fakat Dünyada ısrarla bitkisel hayat yaşayan ve o zamanlar, ne kendilerine ne de kendime yarar sağlamaksızın başlıca onların canice tembellikleri sebebiyle çok vakit harcadığım—dünya çapındaki işlerime yetişmeyen bir süre—pek çok insanın düşüncesinde otomatik de olsa sonunda, insana daha uygun olan başka bir "düşünme ve hissetme" biçiminin oluşmasına izin verecek şiddette bir şokun gelişmesi için, burada bu deneyden özellikle bahsetmek ve hatta bu konudaki kesin kararımı itiraf etmek istiyorum.

Bir yandan bu birinci çağrım üzerinde çalışırken, aynı zamanda basıma hazır olan yazılarımın birinci serisini gözden geçirdiğim bu son aylarda, insanın iç yaşamındaki, diğer in-

sanlara karşı yardımsever çabaların tümünün varlığına dair sıradan gözlemleri gözden kaçırarak, daha önce belirttiğim ayrıntılı sonuçları açığa kavuşturma ihtiyacımın ortaya çıktığını, böylece ortaya çıkan durumu, yani benimle temas kurmak isteyen insan çevresini sınırlamaya yönelik yıllardır uygulamakta olduğum kararımın sonucu olarak gençl deneysel açıklamalarım için gerekli olan hiç kimsenin çevremde kalmadığı sonucunu gözönünde bulundurarak—"geniş bir deney sahası"na sahip olmak için emrimde değişik tiplerden insanlardan oluşmuş gerekli kadroya bir kere daha sahip olmak için—başvurduğumu belirtmeliyim.

Yazılarımın tamamlanmasından sonra, "yan ticarî" işlerim, yayınlama için belirlenen anda "artan-atalet-süreci" denen bir hâlde olacak olursa—gerçekten de öyle oldu—başkalarına tamamen bağımlı olmamak ve bu sayede sağlanan paranın yardımıyla, yayınlamayı yoluna koyup yazılarımı, uygun düşündüğüm şekilde yurt dışına yayma imkânına sahip olmak için, Avrupa'daki iki mülkümü yazılarım tamamlanır tamamlanmaz ipotek ettirmeye çok uzun zaman önce karar vermiş olarak, bu ipoteği düzenlemeye, Paris usullerine az çok aşına olanların yapacağı gibi, yani en yakın avukata işi emanet ederek girişmeyip, böyle bir deneysel saha oluşturma niyetiyle, işi, bu gayeyle varolan bir sürü büroya olduğu gibi özel "komisyoncu"lara emanet ettim.

Artık son olduğunu düşündüğüm bu "aşırılığım" sayesinde ve aynı çılgınlığın tatmin edilmesi arzusuyla, kendi yararına olarak—insanların genel kavramlarına kesinlikle aykırı olan, insanın iç yardımseverliğinin güç ve derecesinin, başkalarında orantılı bir "kötü niyet" seviyesi oluşturduğu şeklindeki tuhaf teyitimin gerçekliği hakkında kendimi ikna etmenin yarısına—bir sürü çok önemli, cüzî de olsa yeni ve açıklayıcı olmasına rağmen, şimdiye kadar şüphe edilmemiş gerçekleri açıkladım ve hatta cesaretle denilebilir ki, yazılarımla az çok ilişki kurmuş herkesin olduğu gibi benim de kanaatimin aksine—akla gelebilecek her şeyi zaten yazmış olmam sebebiyle artık yazacak başka bir şeyin kalmadığına ve belki de hayatımın geri kalan kısmında, eğer tabîî devam etmeyi istediğim farzedilirse, yazarlık mesleğim için bunların yeterli olduğuna dair kanaat—yeniden bir sürü tamamen psikolojik malzeme ile "dolduruldu."

"Beelzebub'un Torununa Hikâyeleri"nden belki de daha geniş ve bu sefer örneğin "Yirminci Yüzyıl İnsanın Hayalleri ve Fantezileri" olarak adlandırılabilir ve toplu olarak önemli bir edebî eser oluşturabilecek, "aşırılığım" sayısız değişik temalar üzerinde yazacak malzeme ile en üst düzeye kadar zenginleştirilmişim.

Gerçek durumumla ilişkili olarak diğer iki üzücü sonuçtan da bahsedilmeli: Birincisi, o dönemde Paris'te alışmış olduğum yerleri terketmeye ve böylece bana tayin edilen görevime adanmış olan fikirlerimin düzenli ritmini sık sık kesmeye zorlanmamdı, çünkü belirtilen bürolara ve özel kişilere müracaat ettiğim günden itibaren, açıkça genel buhranın bir sonucu olarak "deneysel sahamın" genişlemesi öyle boyutlar kazanmaya başladı ki, iki-üç gün içinde sonunda "suyumun kurutulması" korkusuyla böyle yapmak zorunda kaldım; ikincisi de, aşırı fikrimin, bana sonuçta epeyce bir Fransız Frankı ve Alman Markına malolmasıydı.

O yıl aynı zamanda Amerikan krizinin beklenmedik bir şekilde kurbanı olmasaydım, çeşitli psikolojik araştırmalarım esnasında ağır masraflara katlanmak sıradan bir iş olduğundan, bu ikinci durumu üzücü olarak nitelemezdim.

Hakkında çok şey söylenen bu "Amerikan Krizi"ni hatırlamış olduğumdan, pek çok kişinin bana sitem edeceği gerçeğinden tamamen haberdar olmama rağmen, fikrimi saklamayacak ve sadece şahsen hoşnut olduğumu değil, hatta "tatmin" olma dürtüsünü yaşamakta ve her açıdan sağlam ve başarılı görünen Amerikan hayatını sarsmış olan bu krizi kutsamakta olduğumu kabul edeceğim.

Böyle açıkça "habis" bir dürtü orijinal bireyselliğimde doğmuş olup şimdilik, sırf onun maddi durumum üzerindeki etkisi sonucu araştırmalarımın doğruluğunu teyit etme imkânına sahip olmam ve, meşhur "Greko-Romen-Uygurluğu"na kadar insanların toplum hayatı süreci içinde, herhangi bir insanın bütün iç, belirlenmiş dürtülerinin, çevremizdeki insanların iç dünyalarında herhangi bir izlenim bırakması veya kendiliğinden bir yankı oluşturması sona ermişse, bunun sadece, büyüyen nesillerin henüz daha oluşmamış şuurlarına çeşitli âdet ve alışkanlıkların talim ettirilmesinin, yani Greko-Romen uygarlığı zamanında böyle çarpık bir biçim alan ve Orta Çağ döneminde özellikle gelişen sözde eğitimlerinin sonucu

olduğuna dair, artık eskiden olduğu gibi sadece şuurumda değil, bütün varlığımda ifade olunan, tam ve kesin bir kanaat edinmiş olmam sayesinde orada büyümeye devam etmektedir.

Bu son "müsrifliğimin" ilk sonucu, çağdaş insanlar için toplum hayatının, "dünyanın başkenti" bile denilen ve bunun sonucu olarak alışılmış mutlu varoluşun bütün "mükemmelleştirilmiş araçları"nın— bu mükemmelleştirilmiş araçlar arasında, tabii, insanın varlığında "objektif ahlâk"ın çeşitli yönlerinin bilinçli ve otomatik tezahürü için uygun faktörlerin, arzu edilen oluşumu için basitleştirilmiş yöntemler de sayılmalıdır— aktığı ve diğer insanların hepsinin buradan alıp kendi yararlarına kullandıkları merkezinde yaşamakta olan, her tür sosyal mevki ve kalıtıma sahip sayısız insanlarla tanışmakla, dışa yönelik olarak, bu insanlarla, milyonlar değerindeki mülkümün emniyeti için nispeten küçük miktarda bir para elde etmek arzum temelinde "mantıksal-sırada-iş-işkileri" kurmam ve içe yönelik olarak, daha önce bahsettiğim "dini-felsefi-ilke"yi, özel psikolojik hedefime ulaşmada uygulamada gerçekleştirmiş olmam sayesinde, bütün bunların bir sonucu olarak, belgesel kanıtlara uygun tarihî birçok verilere göre geçmiş devirlerin insanların bütünlüğünde mutlaka oluşan bütün o psikolojik faktörlerin onlarda hiç bulunmadığını tam ve açık olarak ve hiç şüphesiz belirlemem oldu.

İnsanda özellikle hazırlık çağı döneminde, kısmen çevrenin etkisi altında kendiliğinden, kısmen de bilge eğitimcilerin bilinçli etkisi ile kendilerini oluşturan psişik faktörler, olağan genel psişe üzerinde mekanik olarak öyle bir tepki gösterirler ki, bu insanlar, bütün zihinsel arzularına rağmen, başkalarıyla olan ilişkilerinde, kendilerinde çocukluklarından beri kök salmış bu psişik faktörlerden farklı bir şekilde hareket edemezler.

Bütün kıtalarda, sözde çağdaş "kültür"ün etkisinden az ya da çok tecrit edilmiş her yerde yaşayan insanların çoğunluğunda, günümüzde bile— tamamıyla otomatik olduğu doğrudur— oluşma süreci içinde olan faktörlerden bahsediyorum.

Çağdaş kültür şartları altında hazırlık yaşlarını yaşayan insanlara bu psişik faktörlerin kolayca aşılanaabileceği, fakat sorumlu hayatın tüm dönemi boyunca bu faktörleri değişmiş olarak korumayı mümkün kılmak için— deneysel açıklamalarımın bana göstermiş olduğu gibi, sabitleştirilmeleri

maksadıyla—reşit olmalarını izleyen bir veya iki yıllık dönemde usanmadan gözlenmelerinin ve üzerlerinde uygun bir etki sağlayarak çevrenin özellikle kudretli etkisine kalkan oluşturma'nın vazgeçilmez olduğu eklenmelidir.

Bu psişik faktörlerden, en kabarık duran ve hemen kolaylıkla aşikâr görüneni, "vicdanın-tereddütü" diye adlandırılacak olan ve "uyanık-şuuru" aksi tarzda davranmaya sürüklese de, sahibinin, kendisine tam iç güven duyan herkese karşı olan ilişkisinde samimiyetten uzak davranmasını imkânsız kılan faktördür.

Çoktan Ebediyete ayrılmış atalarımızın sorumlu hayat döneminin tamamında mutlaka oluşan ve mevcut olan, insan psişesine has bu faktörden bahsetmek, dünyanın başkentinde ikamet edip gözlem ve araştırmalarımın objesi olarak—tabii kendileri bilincinde olmadan—o zamanlar bana hizmet eden elli insandan on birinde bu özel psişik faktörün işleyiş ve tezahürünün tamamıyla, eski devirlerde "podispodni", yani dejenerasyon denen ve kazaen ya da bilerek dürtülmesi halinde etkisinin tezahürünün, insanda ancak taban tabana zıt bir hareketin başarılması ile sağlandığı bir faktör hâline dönüşmüş olduğunu da söylememi ve hatta büyük bir gücenme dürtüsüyle vurgulamamı engellemez.

Bu on bir insandan, hukuk kökenli kardeşler olan ikisinde, Babilli bilgelerin ve fizikçi-kimyacıların insanın bütünlüğünde farkettileri ve "poisnekuer" diye adlandırdıkları ve bu bilgelerin açıklamalarına göre, bazı çok iyi bilinen çevre şartları altında bir bulaşma kaynağı hâline dönüşme niteliğine sahip, kötü bir "hiç bir şey"i'nin başlangıcının bariz işaretlerinin varolduğundan emin oldum.

Yazılarımın tümü üzerindeki çalışmaların tamamlanması üzerine, bu "hiç bir şey"i araştırmalarımın objesi yapmaya ve insanlık üzerindeki bu salgını insan hayatından ebediyen söküp atmak için gayret edip yollar bulmaya niyetli olduğumu söyleyebilirim.

Ve bu zaman zarfında, kolayca oluşturulabilecek olan bu faktörlerin yokluğunun temel sebebinin, başlıca, çağdaş hayat sürecimiz içinde, büyüyen neslin eğitimi için, atalarımızın mutlak hayatı süreci içinde mutlaka bulunmuş ve "ruhanî-eğitmenler" olarak adlandırılmış ve baş zorunlulukları, bölgele-
rindeki çocukların iç dünyaları üzerinde doğrudan etki yoluy-

la, bu özel ve toplu hayat için kaçınılmaz bir şekilde şart olan faktörlerin oluşumuna yardımcı olmaktan ibaret olan özel olarak eğitilmiş insanların yokluğunda bulunacağına kanaat getirince, fazla düşünmeden, eğer, birinci olarak, eski devirlerde her yönüyle tahlil edilip "helertun" diye adlandırılmış olup çağdaş anlayışa göre "zihinlerin-olağandışı-uyarılması" olarak da açıklanabilecek olan şu yerleşmiş ve özgül kitle psikozunun üstesinden yazıların yoluyla gelmede ve ikinci olarak, daha önce bahsedilmiş yeni tipte kulüpleri, engellenmeksiz ve arzu edilen "boyut-ve-tempoda" organize etmede başarılı olursam, başından itibaren aksamadan, bu kulüplerin temel işlevlerinden birinin, büyük insan grupları arasında her yerde, amacı, ihtiyaca tamamen cevap verecek böyle "ruhanî-eğitmenler" hazırlamak olan Enstitülerin çabucak organize edilmesi olduğu fikrini yaymaya karar verdim.

Bu özel kesin kararımdan "anilin-biberi" çıkacaktır, çünkü bu kararımın içine, amacımı gerçekleştirme ihtimali içiri, kâr hanesine bir sıfır daha ekleyerek, az önce açıklanan açıklayıcı psikolojik deneyimin bana mal olduğu miktarda bir parayı ilk fonum olarak belirlemeye ve bu miktarı, bir zamanlar görevleri, mülkümün—tam anlamıyla alın terimle kazandığım mülküm—ipoteğiyle—insanlığın yararı için gerekli olan ipotek—ilgilenen insanların bütünlüğünde, "vicdanın-tereddütü"ne yol açan iyilik faktörlerinin âşikâr hale getirilmesi olan kişilerde kalıcı ahlâki acı yaratarak zorla geri almaya niyetli olduğuma dair varsayımım da girmektedir; bunu da, onların akrabaları ve arkadaşları yoluyla yapmaya karar verdim. Bu tabii, onların geçmiş ve henüz daha yaşayan eğitmenlerini de ilgilendirecektir, çünkü hayattayken, haleflerine yönelik üstlendikleri zorunluluklarını yerine getirmeyen ölümler, deneysel olarak gösterdiğim gibi, kendilerini öyle bir yok ederler ki, daha birkaç gün geçtiğinde, ne doğa-fiziksel ne de doğaüstü-majik güçler kullanarak, eski parçalarının herhangi biriyle temas kurmak mümkün olmaz.

Bütün bunların gerçekleşmesini mümkün kılmak için, tam olarak bugün ve şartların, bu ilk çağrımın son satırlarını eski üslûpta Yeni Yılın gelişinden birkaç dakika önce, özellikle de, dünyada görünmemi, eski yılın yeni yıla değişmesi süreçlerinden birinde sağlamanın, objektif zamanın geçişi ile adil ve tarafsız Kadere veya "Kozmik-Dengenin-Mübarek-Yön-

leri"nden birine uygun gelmiş olmasından ibaret olan çok garip bir rastlantısı içinde, hayat selimin bu, benim için önemli anında öz sözümü kendime veriyorum: Bütün yeteneklerimi ve geçmiş hayatım boyunca toplamış olduğum her ne imkân varsa, bu insanları bulup kendime tayin ettiğim bu hedefi onlarla bağlantılı olarak gerçekleştirmek üzere seferber etmek.

Şimdi, Dünyada sık sık maddeleştirilen böylesine Mukaddes ve bağlayıcı sözümü beyan ettikten sonra, yazarlık etkinliğime kadar beni fikirlerim temelinde herhangi bir şekilde tanınmış olan herkese, hepsiyle olan bütün ilişkilerimdeki sekiz yıllık bir aradan sonra, bugünden itibaren hevesle hepsini yenilediğimi bildirmek kalıyor.

İlişkilerimi elbette sadece, iç dünyaları henüz tamamen harcanmamış ve Kötülük Tanrısının çeşitli temsilcilerinin herhangi birinin avucuna düşmemiş olanlarla hevesle yeniliyorum.

Benimle herhangi bir kişisel röportaj ancak sekreterlerimle bir ön yazışmadan sonra mümkündür.

Nerede olursam olayım sürekli adresim hâlâ eskisi gibidir: Chateau du Prieuré, Fontainebleau, Fransa.

Özellikle, "İnsanın Ahenkli Gelişmesi Enstitüsü"nün on bir yıl önce tarafımdan kurulan ana bölümünün bulunduğu ve yazarlık etkinliğimin en başından beri, etkinliğimin, çevremdekilerin iyiliği için olan şu anki safhasını başarıya ulaştırma amacım için vazgeçilmez bir şeye sahip olduğunu gözönünde bulundurmam ve bunun sonucu olarak, felâketten sonraki fiziksel hâlime bakmaksızın, bu Chateau'yu ve ihtiva ettiği her şeyi, maddî ve aynı zamanda bir başka tabiatla çok büyük zorluklara rağmen, olduğu gibi korumaya dair kendime tayin ettiğim amacım sayesinde, günümüzde dokunulmamış ve talih-siz günümde olduğu gibi olmakla kalmayıp şimdi üstlenebileceğim her şeye— çok sayıda yeni yapı ve gelişmeler sayesinde— kusursuz hizmet edebilecek olan o yer...

Yedi kayıt formu ekli, fikirlerim temelinde beni herhangi bir zamanda tanımış olanlara hitap eden

SİRKÜLER MEKTUP

Sayın Bay veya Bayan,

Bugün, yazılarımın, "Gelen İyiliğin Habercisi" olarak adlandırdığım ilk kitabının yayıncıdan gelen şekliyle son ve basılmış şekline bakarken, düşüncelerim, dar, ilkel kovanlarında rahatsız edilmiş iyi besili arılar gibi, geçmiş hayatım boyunca toplanmış olup aralarında, dış sonuçları, bu kitabımın yayınlanması yoluyla kanımca insanların hayatlarında doğması gerekenlere benzer olan belli vakalarda kesin olarak ortaya konan sonuçların hatırlanması da olan her türlü izlenimlerle kaynaşmaya başladı.

Bunun üzerinde ve aynı zamanda yazılarımın takip edecek yayınlanmaları hakkında düşünürken, "Dünyadaki-ilk-Evlâdım" denebilecek olan bunun, tanımadığım insan kitleleri arasında ilk adımlarını atmasına izin vermeden, ilk önce, bir zamanlar fikirlerim temelinde benimle temasa geçmiş ve daha sonra, bir kişilik olarak bana karşı, ister dost olarak ister düşman olarak sübjektif ilişkileri açısından benden uzaklaşmış olan, şimdi dünyaya yayılmış bulunan insanların her birine—tabii adreslerini hâlâ bulabiliyorsam— bu sirküler mektupla donanmış olarak göndermek aklıma geldi.

Bunu yapmaya karar verdim, çünkü sekiz yıllık, gece gündüz nerdeyse hiç kesintisiz, yoğun ve çağdaş insan için olağandışı olan aktif çalışmayı takip eden çok önemli genel ürünün sadece bir parçası olan bu ilk "evlâdım", henüz tek başına ve pazarlanmak için küçük olduğundan, her türlü tuzak ve talihsizliklere karşı kendini korumaya yetecek güçten hâlâ yoksundur.

Özellikle, dıştan görünen oluşumları bakımından bize benzese de, çocukluklarındaki anormal eğitimleri kadar yozlaşmış kalıtımlarının da sonucu olarak gerçek ve arsız yağmacıların tabiatına ve kalıtımına sahip olan, son zamanlarda aramızda sayıca artan insan tipine karşı kendini koruma va-

sıtası olarak...

Belirtilen "yağmacılara" karşı korumak için ekteki mektuptaki dua ile bu ilk evlâdımı piyasaya sürerken, şimdiden, ricamın yerine getirilmesinden dolayı şükran duyarak ve olgunlaşacağı zamanı beklemeksizin—mutlaka gerekecektir—benimle karşılaşmış ve benimle fikirlerimi tartışmış olanları, yakın gelecekte yayınlamaya yine niyetli olduğum yazılarımın daha geniş alana yayılması için önerdiğim plâna dahil olan ve henüz daha açıklanmamış bulunan bir koşul hakkın-da uyarmak isterim.

Yazılarımın edinilmesi ile ilgili bu koşula göre—sadece birinci serinin kitaplarını erişilebilir yapma kesin kararına dair burada ekli kitapçığın metninde söylenmiş olanlara rağmen—ikinci serinin kitapları ve aynı zamanda üçüncü serinin ilk kitapları da ulaşılabilir hâle getirilebilir.

Mesele şu ki, ikinci serinin bütün kitapları, basılır basılmaz, eskiden beri veya daha yeni hayranım olmuş olmasına bakmaksızın bunları arzu eden, adresi, bu mektuba ekli yedi "kayıt-boşluğu"nda—doldurulup yazılarımın yayılması ile uğraşan ilgili merkeze postalanmaları, yazılarımın ilk serisinin ilk üç kitabını dağıtacak veya satacak olan kişiye zorunlu bir görev olarak verilmiştir—belirtilmiş olan herkese derhal gönderilecek veya dağıtılacaktır.

Sanırım şimdi—temel hedefim ve aynı zamanda bu sirküler mektubumda söylemiş olduğum her şeyin kolayca ve kesin olarak anlaşılması için—birinci olarak, yazılarımın geniş alanlara yayılması için böyle alışlagelmiş bir yöntem kullanmaya açık bir vicdanla karar vermeme temel olan objektif gerçeği samimi olarak itiraf eder ve ikinci olarak, sirküler mektubumun yollandığı bütün saygıdeğer kişilere, geçen hayatımda, onlarla fikirlerim temelinde karşılaştığım ve tanıştığım dönem esnasında bir rol oynayan çok hakiki ve kolayca tasavvur edilebilir bir gerçeği hatırlatırsam çok faydalı olacaktır.

Birincisi söz konusu olduğunda, toplulukların barışçı ve mutlu varoluşlarını sağlamak için asırlardır kutsallaştırılmış ve kelimelerle şöyle ifade edilen "emir" hatırımdaydı:

"Bir el diğerini yıkar."

Son bahsedilen gerçekse, eğer ben—sağduyusu, geniş anlayışı, zihinsel gücü ve ticarî kapasitelerine, yazılarımın ikinci serisinin ilk kitabında kısaca, fakat tatmin edici bir şekilde değinilmiş olan kişi—şu anda, yazar olarak nerdeyse on yıllık emeklerimin—her yönden düşündükten sonra gerçekleştirilmek üzere belirlediğim yarım asırlık istemli ıstırap ve bilinçli emeklerimin sonucu olan bir çalışma—insanlığın mutluluğunu gözeterek, yayınlanması için yeterli paradan—profesyonel olan, olmayan çeşitli yayıncıların kaprislerine bağımlı olmaktan kaçınmak için gerekli olan para—yoksunsam, bunun tek sebebinin, böylesine gerekli bir hedef için, çağdaş insanlar için çoğu kötülüklerin kaynağı olan bu gerçekten aşağılık parayı biriktirme imkânına sahip olduğum sıralar, benim—sizin eski "mütevazı hizmetkârınız"—bütün zamanımı size harcamış olmamdan ibaret olduğudur. Ve siz de, esasen canice tembelliğiniz ve aynı zamanda o sırada size rastladığımda içimden, şimdi itiraf ediyorum, sizin de sahip olmanız gereken ve o zamanlar, kendi hesabıma tam dürüstlük içinde sizin merakınızı ve bazen belki de bilgi aşkınızı tatmin ettiğimde, kendiliğinizden, farkında olmadan, birinci olarak kendinizi ortalama insandan üstün hissetme imkânını veren gerekli "kendini değerlendirme" hissini kazandığınız ve artık bireyselliğinizde sahip olduğunuz ve ikinci olarak, içinizde benim ayrıntılı ve yazılı açıklama ve nasihatlerimin yardımıyla gerçek Varlık yoluna girmek için gerekli ön verilere sahip olduğunuz tamamen farklı bir amacın peşinde olmam sebebiyle, eğer zaten sahip değilseniz, biriktirebilmişsiniz.

Benim dilime ve düşüncelerimin aldığı biçime ve aynı zamanda orijinal takdim tarzıma az çok aşına olan insanlar olarak sizden, daha fazlasını, yani önce kendi başınıza, çağdaş insanlarda yaygın olduğu gibi "felsefe yapmadan", bu ilk kitaplarda tarafımdan aydınlatılan çeşitli aksiyomları anlamaya çalışmanızı ve ancak ondan sonra, belli bir süre için, kendinizi tamamen, açıklamalarınızla, Ortak Babamızın sizin gibi yoldan çıkmış ve sonuç olarak, iç dünyalarında, sizde olduğu gibi, her ne tabiatla olursa olsun objektif gerçeklerle ilgili olarak sebatan yoksun oğulları tarafından anlaşılmalara yardımcı olmaya adanmanızı isteme hakkına sahip olduğumu düşünüyorum.

Bu sirküler mektubu başlıca benimle doğrudan ilişkiye

girmiş olan insanlara göndermek zorunda olduğumdan, bu fırsattan yararlanıp gelecek kuşaklar ve kendi adıma, "Gelen İyiliğin Habercisi"nde bahsedilen yirmi bir yıllık hayat sırasında benimle temasa geçen insanlar arasından, yıllar boyunca—kendileri farkında olmadan—sübjektifleştirilmiş tezahür kazanmak için dönüşümleri nispeten uzun bir zaman isteyen psişik faktörlerin onlarda süren billürleşme ve çözülme süreçlerini gözlemleyip araştırırken bana hizmet edenlere içten şükranlarımı ifade etmeyi arzu ederim.

Geçmişteki bu gözlem ve araştırmalarımın, bundan böyle, araştırmalarımın obje olarak hizmet etmiş bu kişilerin, doğru yola diğerleriyle birlikte girme ve—benim ayrıntılı ve yazılı açıklamalarım yardımıyla—gerçek Varlığa ulaşma imkânını kaybetmelerine sebep olamayacağını burada eklemeyi ahlâkî görevim sayıyorum.

İnsana yakın olması gereken mukadder Yüce Varlığa ulaşmada, yeni tesis edilmiş çalışmalara kalpten adanmayı engelleme yeteneğindeki psişik faktörlerin tümünün, yukarıda belirtilen insanların genel benliklerinden otomatik olarak çıkartılması ve aynı şekilde, bir kişilik olarak benimle ilişkili olan bazı kanaat ve "acı tortu" denen şeylerin çıkartılması için, sadece şunu söylemenin gerekli olduğunu düşünüyorum:

İnanın ki, sizinle ilişkilerimin tamamı boyunca, iç dünyam ne egoistçe ne de fedakârca dürtüler beslemedi, orada sadece, her zaman ve her yerde, gelecek kuşaklar için "Gerçeğin-Objektif-Doğruluğu" biliminin tam mükemmellik içinde hazırlanması isteği mevcuttu.

Fakat şimdi her halükârda, birinci olarak, yazılarımın birinci serisinin kitaplarının satılması ile sağlanan bütün paranın, bu yazıların basılması ve kitlelere yayılmasına ve onları elde edemeyecek olanlara kolaylık sağlanmasına ayrılmış olan özel bir fona aktarılmış olduğunu ve ikinci olarak, bu yıllar süresince tarafımdan yaratılmış olan her şeyi kapsayan edebiyata dair bütün ayrıntılı soruşturmaların, şimdilik sadece, aşağıda adresi belirtilen merkez yayın bürosundan cevaplandırılacağını bilin: Chateau "Paradou", Fontainebleau, Fransa.

Şu anda, birinci serinin ilk kitabı halen Rusça, Fransızca, İngilizce ve Almanca günlük dillerinde hazırlanmakta ve

basılmaktadır; Ermenice, İspanyolca, Türkçe ve İsveççe dillerinde de tercümeler bitirilmek üzeredir.

Şimdilik ilk serinin kitapları sadece Fransa'da yayınlanmaktadır; yakın gelecekte Almanya, Amerika ve İran'da da basılmaya başlanması teklif edilmektedir.

Birinci serinin kitaplarının ilk baskısının perakende satışı için— satıldığı yere bakmaksızın— fiyat olarak 200 Fransız Frankı tespit ediyorum.

G.I. GURCİEF

*Son birkaç günün olaylarının akla getirdiği
ve beni tanımış olan birçok insan için büyük öneme
sahip olabilecek*

TAMAMLAYICI BİLDİRİ

7 Mayıs 1933, Salı
Grand Café
Fontainebleau

Son birkaç haftada bütün kıtalardaki insanlar arasında meydana gelmekte olan ekonomik, politik ve sosyal nitelikteki olaylar, yayın listemin başında gelen bu kitapçığın, alışılmamış çapta ve dahası hızla artan bir tiraja sahip olacağı ve tabii ki ilk olarak, on bir yıl önce "İnsanın Ahenkli Gelişmesi Enstitüsü" adı altında tarafımdan kurulan halk enstitüsünün ana bölümünün Fransa'da organizasyonunda herhangi bir şekilde katkıda bulunmuş kişilerin her birinin eline geçeceği kanaatini bende kuvvetlendirdi.

Ve kısa bir süre sonra aynen o noktada ve yaklaşık aynı şartlarda bu eski organizasyonla ilişkili çok önemli bir olayın meydana geleceğini gözönünde bulundurarak, bugün bu kitabın baskıdan çıkmasından birkaç saat önce, yeni tesislerimin plânlarını çizerken, aşağıdaki bildiriye yazmaya ve yayıncıdan bu tamamlayıcı bölümü eklemesini istemeye karar verdim.

Hakkındaki bilginin, geçmişteki etkinliğime katılmış olanların duygu ve düşüncelerinde değişik çağrışım ve tepkiler uyandıracak şüphesiz olan bu yaklaşan olay, birinci olarak, Enstitünün varolduğu dönemde "Taç Giyme Günü" olarak adlandırılan, gerçek yılın eski usule göre 23 Nisan, yani Aziz-Fatih-George gününde, ilk olarak on bir yıl önce olduğu gibi, komşularımın iyiliği için olan etkinliğimin kalbi olarak öneminden dolayı daha ilk biçiminde kabul edilmiş olan ve kabul edilmiş olması da gereken ve Chateau du Prieuré'yi ziyaret edenlerce "Gymnasium" ya da İngiliz ve Amerikalılarca dendiği gibi "Etüt-Evi" olarak adlandırılan yeni binanın temelini

atılacak olmasından ibarettir.

Bu sefer, ünvanına her yönden yakışan bu son bina, büyük parkın tam merkezinde kurulacaktır.

Yeni "Gymnasium" veya "Etüt Evi", daha önceden mevcut olan tiyatro ve ders salonunun yanısıra, zemin ve bodrum katlarında, çağdaş bilimin tüm başarılarına uygun olarak hazırlanmış ve aralarında dünyada henüz varolmayan "Manyetik-Astral", "Düşünce hanbledzoini" ve Zihinsel-eterik-kanatlı denen üç tanesinin de bulunduğu bir takım bağımsız lâboratuarlardan oluşacaktır; yukarıda, ışınların kırılması ve yansması ve ~~medyum~~ nitelikleri yoluyla görülebilirliği arttırmaya yarayan, değişik çağlarda Dünyada bilinen tüm kanunların uygulanması için bütün âletlerle donatılmış muhteşem astronomik gözlemevi bulunacaktır.

Bu bina ayrıca, tarafımdan çok önce yapılmış ve henüz istismar edilmemiş olmalarına rağmen çoktan birçoklarınca bilinen, aralarında şunların bulunduğu birçok buluşumla da donatılacaktır: "Aydınlık-Klavye" ve "Geri-Tepmeli-Yankı-Arttırıcı-Org".

İkinci olarak, bu yılın 1 Haziranından itibaren, o zaman organize edilen Enstitünün kesintiye uğrayan etkinliği, başka temeller üzerinde ve hatta tamamen farklı bir isim altında olsa da, bütün olarak, o zaman gerçekleştirilenin bir ürünü gibi görünecek şekilde yeniden kurulmaktadır.

Ayrıca, zamanımızda çok olağandışı olan ve ilk olarak 1924'te trafik kazasında aldığım ciddi yaralardan dolayı ve daha sonra kendimi belirli bir süre tamamen yazarlık çalışmalarına adamaya karar vermemin sonucu olarak kesintiye uğramış olan o etkinlik de bütün yoğunluğuyla tekrar kurulacaktır.

Tarafımdan yayınlanacak olan ve tarafımdan yazılmış şimdiden ağırlıklı ve hepsini-ve-her-şeyi-aydınlatan kitapların, Tanrının Dünyasına sırayla gelişini herkesin huzurunda ilân etmesi sebebiyle, kadim zamanlarda dedikleri gibi "Haberci", yani tellâl olarak da adlandırılabilcek olan bu kitapçıkta— hayatımın temel hedefi için çok önemli olan bu yaklaşan olay için tam zamanında— hakkındaki bilgi, birinci sefer tarafımdan kurulan Enstitünün başlangıç etkinliğinin düzenlenmesi ve açılmasına katılmış olan insanların mümkün olduğu kadar çoğuna ulaşabilecek zaman bulsun ve onlarda: o

zamanki hareketleri, sadece kendileri için değil, komşuları için de iyilik ve mutluluk dileğine dayananlarda, gururlu-ve-neşeli bir tatmin; kençilerinin de şimdi büyük ihtimalle itiraf edebilecekleri gibi, her niyet ve tezahürleri sadece kendi bağlayıcı bencillikleri ve canice tembelliklerine dayanan diğerlerinde ise, utanç ve vicdan azabı uyandırsın diye bunu da ilan etmeye karar verdim.

Ve bu yeni ahlâkı
ORTAK BABAMIZIN
cisimleşmiş Kutsanmış
Güçlerinin hepsi ile ahenk
içinde olsun. Amin.

GELEN İYİLİĞİN HABERCİSİ

"İnsanda özellikle hazırlık çağı döneminde, kısmen çevrenin etkisi altında kendiliğinden, kısmen de bilge eğitimcilerin bilinçli etkisi ile kendilerini oluşturan psişik faktörler, olağan genel psişe üzerinde mekanik olarak öyle bir tepki gösterirler ki, bu insanlar, bütün zihinsel arzularına rağmen, başkalarıyla olan ilişkilerinde, kendilerinde çocukluklarından beri kök salmış bu psişik faktörlerden farklı bir şekilde hareket edemezler."